

Истина против лажи о златиборској води

Стране 2 и 3

ПОЗНАТИ О ЗЛАТИБОРУ:
ВЕРИЦА РАКОЧЕВИЋ

**Природа какве
нема на другим
планинама**

Страна 18

ТЕМА БРОЈА: ЗЛАТИБОРСКЕ МАНИФЕСТАЦИЈЕ

**Богатство дешавања
за све генерације**

Стране 6, 7, 8 и 9

Turistička organizacija Zlatibor

ПРЕДСТАВЉАМО КАФАНЕ
ЗЛАТИБОРА

**Посебан амбијент
и укуси Националне
куће „Бајо Мачкат”**

Страна 16

Истина против лажи о златиборској води

„У стручном мишљењу Завода за јавно здравље Београд недвосмислено је речено да се вода са овим процентом никла може користити за пиће, без ограничења”, истиче председник Милан Стаматовић поводом тврдњи да златиборска пијаћа вода није исправна

Златиборска вода је исправна и може се користити за пиће, без обзира на супротне тврдње намерно пласиране у јавности. То за „Златиборске вести” каже председник општине Чајетина Милан Стаматовић и подсећа како је ова тема покренута:

– Епидемиолог, шеф одсека за санитарни надзор у ужичком сектору за инспекцијске послове при Министарству здравља Републике Србије, обавестио је 21. фебруара хотеле и одмаралишта са највећим смештајним капацитетима на Златибору да вода у њиховим чесмама није исправна за пиће. Због тога је наша дужност и обавеза да, као озбиљна и одговорна локална самоуправа, о томе обавестимо све грађане општине Чајетина, као и све оне који тренутно као гости бораве на територије наше општине – наводи Стаматовић, и наставља:

Покушај да се побије стручно мишљење

– Тако је шеф одсека за санитарни надзор из Ужица послао обавештење у коме подсећа на своје Решење о забрани употребе воде за пиће на Златибору, на основу анализа обављених у појединим објектима, и тиме покушао да побије стручна мишљења како домаћих, тако и страних институција. У стручном мишљењу Завода за јавно здравље Београд, које је потписано од стране четири специјалисте, недвосмислено је речено да се вода са овим процентом никла може користити за пиће, без ограничења. Позивати се на застарело решење или на параметре који су још из 1998. године и свесно ширити панику је за сваку осуду и за санкције.

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић

Председник општине додаје да ти параметри, на које се појединци у служби политике позивају, нису усклађени са светским, према којима наша вода није ни близу неисправна, ни канцерогена, ни отровна како кажу. – На основу параметара Светске здравствене организације, у води за пиће дозвољено је 0,07 мг/л никла. Насупрот томе, по неком застарелом српском правилнику односно правилнику Српске напредне странке, у води је дозвољено 0,02 мг/л никла.

Вредности никла у води у САД и Канади не мере се

Најоштрије осуђујемо покушај ужичких, прибојских и чајетинских напредњака да се на овај начин докажу централни странке, мислећи да ће на оваквим темама поентирати и узети себи који глас више. Овакве теме никада нису за шалу, а ни за политичка препуцавања. Управо због континуираног нашоња штете туризму Златибора и дизања панике предузећемо све потребне мере како бисмо санкционисали оне који се крију иза наручених текстова и иза страначких фејсбук профила – најављује Милан Стаматовић.

С тим у вези он наводи да се вредности никла у води у САД и Канади уопште ни не мере, чак ни немају утврђене лимите: – Воду са овим процентом никла пијемо деценијама и ту се ништа није променило, осим параметара и појединих локалних напредњака који су остали у 1998. години. У мишљењу се напомиње и да је највећа изложеност никлу у општој популацији путем хране, а знатно мања путем воде. Очигледно

„Водовод Златибор” континуирано спроводи мере на унапређењу техничко-технолошке прераде воде на ППВ „Рибница”. У прошлом периоду тестирана је вода уз помоћ пилот постројења за микро и ултрафилтрацију, активног угља, феросулфата, ПАК-а и друго. Вода је дата и на анализу у еминентне домаће заводе за јавно здравље и институције, као и у неколико иностраних (у Америци, Чешкој и Словенији)

је да СНС не може легално да дође на власт у општини Чајетина, па је прибегао оваквим нехуманим мерама, при чему користе основну животну потребу као што је вода за обрачун са локалном самоуправом. Желе да изазову панику, да нам растерују туристе, а власницима некретнина на Златибору обарају цену. Али све што нама чине обиће се самим напредњацима о главу и, ако буде требало, тужићемо се с њима чак до Стразбура, јер то што раде није ни у интересу Србије, ни грађана Чајетине, ни бројних туриста на Златибору – закључује Стаматовић.

Да подсетимо, због загађења језера „Врутци” одакле се Ужице снабдевало водом овај град је пола деценије воду за пиће добијао са Сушичких врела, на територији општине Чајетина. Иако је ужичка напредњачка власт, и тада и данас, на најбезобзирнији начин дисквалификовала локалну самоуправу Чајетине, општина Чајетина је, због својих комшија Ужичана,

несебично „гасила жеђ” града Ужица. Управо због тога су, предострожности ради, пре четири године Завод за јавно здравље из Ужица и Институт „Батут” из Београда урадили и проширену анализу квалитета воде златиборског Постројења за прераду воде „Рибница”.

У протеклом периоду ЈКП „Водовод” из Чајетине је вршио тестирање воде уз помоћ пилот постројења за микро и ул-

трафилтрацију, уз помоћ активног угља, феросулфата, ПАК-а и другог. Вода је дата на анализу у еминентне домаће заводе за јавно здравље и институције, као и у неколико иностраних (у Америци, Чешкој и Словенији). ЈКП „Водовод Златибор” континуирано спроводи мере на унапређењу техничко-технолошке прераде воде на

ППВ „Рибница”, а у склопу помешаног расписана је и јавна набавка за израду Генералног пројекта реконструкције постројења. О предузетим мерама и радњама су обавештени „Србијаводе”, Дирекција за воде и Министарство здравља.

З. В.

Запажен наступ Златибора и на нашем највећем сајму туризма

Повећање броја гостију од 10 до 20 одсто говори о томе да је Златибор данас хит у Србији, то је најпосећенија дестинација и најбоље место за одмор и опоравак, изјавио на београдском сајму туризма Милан Стаматовић

На 41. Међународном сајму туризма у Београду, највећем окупљању туристичке привреде у овом делу Европе одржаном од 21. до 24. фебруара, најпосећенија српска планина Златибор имала је запажен наступ. Представљајући се под слоганом "Златибор се воли до неба и назад", Туристичка организација Златибор приказала је понуду за предстојећу пролећну и летњу сезону, подсетила да је претходне године овај туристички центар добио први хотел са пет звездица и за ову сезону најавила отварање новог златиборског хотела „Букет”. Посебна атракција на штанду Златибора била је виртуелни кутак, где сви љубитељи ове планине уз помоћ најновије технологије уживали у пејзажима Златибора, војњи гондолом, шетњи кроз Стопића пећину и другим најлепшим локалитетима.

Убрзо пошто је овај сајам на пригодној церемонији званично отворио, министар туризма Расим Љајић је са државним секретаром

Милан Стаматовић у разговору са новинарима

таром Мирославом Кнежевићем у хали 4 посетио штанд Златибора (у оквиру штанда ТО регије западна Србија) и разговарао са директором ТО Златибор Владимиром Живановићем.

Другог сајамског дана представници општине Чајетина су на штанду Златибора говорили бројним представницима медија о успесима туризма на најпосећенијој планини Србије и ономе што локална самоуправа предузима да томе допринесе. Милан Стаматовић, председник општи-

не Чајетина, изјавио је за „Златиборске вести” да је Златибор данас најпосећенија туристичка дестинација и најбоље место за одмор и опоравак: – То су показали бројни гости из иностранства, као и домаћи туристи који то најбоље препознају. Повећање броја гостију од 10 до 20 одсто говори о томе да је Златибор данас хит у Србији, а наравно и у свету.

По његовим речима, општина Чајетина велика средства улаже у развој сеоског туризма, а са таквим трендом наставиће се и

у наредном периоду. – Ми смо у нашим плановима развоја добро препознали ту синергију између туризма и пољопривреде. Читава Србија треба да крене тим путем јер је идеална комбинација: производња здраве хране, здравствени и спортско-рекреативни туризам. Ми смо овде показали да ове две привредне гране када се уједине, када се уподобе, може да се направи једна стварно добра туристичка дестинација, а наравно и успешна локална самоуправа – истакао је Стаматовић

Улагања у адаптацију спортске хале

Као и претходних, општина Чајетина ће и ове године уложити значајна средства у инфраструктуру. Не само на Златибору као туристичком центру, већ и на осталим дестинацијама и локалитетима на територији наше општине, наводи заменик председника општине Чајетина Арсен Ђурић и додаје:

– Веома је значајно што смо у јануару купили спортску халу и преузели је, где ћемо уложити одређена средства за адаптацију односно за регулисање грејања у хали, али и за уређење смештајних капацитета. То ће постати озбиљан спортски ризорт с обзиром на спортске терене који се налазе у непосредној близини хале, саму халу и пратеће садржаје. Највећи број термина за читаво лето већ је резервисан, тако да ћемо и ове године имати велики број кошаркашких екипа на припремама на Златибору. Поред тога, надам се да ћемо до краја године успети да завршимо и гондолу. Да ћемо добити преостале две дозволе и реализовати тај пројекат – каже Ђурић.

По његовим речима, у плану је да почетком априла

започне изградња спортског парка у непосредној близини зграде Туристичке организације Златибор, који ће обилovati мноштвом садржаја за најмлађе, како за госте који долазе тако и за све који ту живе. Неизоставна је и изградња нових и реконструкција постојећих улица, тротоара, пешачких стаза, све у циљу да гости који долазе на Златибор буду задовољни.

Главни адут Златибора, по Ђурићевим речима, свакако је сам Златибор, његове природне карактеристике. Пре свега умерена клима планине на 1.000 метара надморске висине где се сусрећу континентална и медитеранска струјања ваздуха, што представља идеалне услове за боравак гостију, као и за припреме спортских екипа.

– Наравно, само природне благодети нису довољне већ је била потребна изградња инфраструктуре, привлачење инвеститора којих, хвала Богу, има све више на Златибору. Сваке године се граде нови хотели и нови смештајни капацитети, али и други пратећи садржаји. Све то на крају резултира једном добром маркетиншким кампањом коју спроводи ТО Златибор. Она допри-

Арсен Ђурић

носи да тренд раста броја гостију и броја ноћења буде присутан већ последњих десет година. Сваке године се обарају рекорди и у броју гостију и у броју ноћења, сигуран сам да ће тај тренд да се настави и ове године – закључује Арсен Ђурић.

Д. Росић

Златибор све посећенији, зимска сезона успешна

Туристичка организација Златибор успешно је организовала представљање најпосећеније планине Србије на 41. Сајму туризма у Београду. Многи љубитељи одмора на Златибору желели су овде да виде шта их то очекује у овосезонској понуди будући да "златна планина" увек спрема нешто ново. Директор ТО Златибор Владимир Живановић о овом сајамском наступу за "Златиборске вести" каже:

– Представили смо предстојећу летњу сезону, цене, понуду, пакет аранжмане и друго што туристе интересује. Они су на овом сајму за ране резервације могли да остваре одређене попусте и бенефите. Као веома важан пројекат за наш туризам најавили смо почетак рада златиборске гондоле, најзначајније инвестиције општине Чајетина, јер се надамо да ће гондола бити завршена крајем ове године.

Што се тиче туристичке посете, присутни на штан-

ду Златибора и представници бројних медија могли су да сазнају да је ова планина све посећенија, те да је страних гостију овде из године у годину све више:

– У 2018. години Златибор је забележио повећање броја посетилаца од 12 одсто. Број страних гостију повећан је за 14 одсто. Најпосећенија планина Србије привлачи све већу пажњу туриста из Кине. Прошле године на Златибору је било 10.500 регистрованих кинеских туриста, који су после гостију из Републике Српске и Црне Горе сада овде најбројнији инострани посетиоци – истиче директор ТО Златибор.

Што се тиче ове зимске туристичке сезоне, Живановић је на сајму у Београду истакао да је она на Златибору била врло успешна. Смештајни капацитети били су одлично попуњени: тражило се слободно место у време новогодишњих празника, док је током јануара и фебруара попуњеност хотела била око 90 одсто, а при-

Владимир Живановић

ватног смештаја око 80 одсто. ТО Златибор на сајмовима, промоцијама и другим маркетиншким активностима широм региона већ увелико најављује предстојеће пролеће и лето. Заинтересованост агенција, туриста и медија за ову планину свуда је велика. **З. В.**

вић, додајући и важну чињеницу да у општину Чајетина за годину дана дође од 300 до 400 нових становника, што потврђује да је Чајетина место које живи и има будућност.

– Нисмо без разлога у независним анкетама проглашени међу 10 најперспективнијих локалних самоуправа у Србији, али данас то под влашћу Српске напредне странке не може да прође. На сваком кораку гледају да нас оспоре и унизе, да те наше резултате минимализују и прикажу у негативном контексту. Наравно, то нас не брине. То нам даје још

Министар туризма Расим Љајић посетио штанд Златибора и разговарао са директором ТО Златибор Владимиром Живановићем

већу шансу, подстрек и залагање да наставимо у том правцу. Ова локална самоуправа никада неће доћи у финансијске проблеме, јер смо створили такав амбијент да могу ту да остану и да зараде инвеститори као и људи који овде живе и баве се производњом традиционалних производа. Златибор јесте хит на овом сајму и на европским сајмовима и увек ће то бити. Само нисмо занимљиви нашој актуелној власти, али нама је драго што је то тако – рекао је на београдском сајму председник општине Чајетина.

Драгана Росић

Уживање у златиборском погледу из ваздуха

Заједно са туристичком привредом Златибора на овогодишњем београдском сајму туризма представила се и „Голд гондола“. Знатижељни посетиоци имали су могућност да уз помоћ VR наочара доживе виртуелну вожњу трасом будуће најдуже гондоле на свету која ће повезивати центар Златибора и највиши врх Торник. „Голд гондола“, најзначајнији туристички пројекат општине Чајетина у последњих 100 година, доприће остварењу дугорочних циљева општине. План је да у наредних десет година Златибор и околина остваре 10 милиона ноћења и милион посетилаца годишње.

– На жалост, још увек не можемо да се похвалимо да смо превезли прве путнике и да позовемо све посетиоце да дођу на Златибор, али то радимо "на одложено", па их позивамо да дођу до краја године и да се возе нашом гондолом, јер очекујемо да ће управо тада сви радови бити завршени и гондола бити пуштена у рад. Ми сада у оквиру слогана "Полети и продиши" позивамо све заинтересоване да дођу и да доживе Златибор из једне друге перспективе, из ваздуха. Као што знате, сада на

Златибору имамо пуно атрактивности, занимљивих локалитета, паркова, забаве, игара на снегу, летњих садржаја... Међутим, још увек тај поглед из ваздуха није био тема нити су људи могли да уживају у томе. Управо сада промовишемо такву атракцију која ће бити реализована до краја године – наводи Бојана Божанић, директорка ЈП „Голд гондола Златибор“.

Она напомиње да су до сада завршене три фазе радова. На пролеће, када се снежни покривач отопи, наставиће се са радовима на 17 стубова. Та дозвола се очекује током марта, а потом и дозвола за завршетак међустанице. – Проблеми везани за међустаницу далеко су од општине Чајетина. Све што је са наше стране требало да се реши ми смо то учинили. Сада постоје парадминистративне препреке у форми судског процеса који се води пред Управним судом у Крагујевцу и жалбе у Републичком геодетском заводу. Очекујем да ће се ти поступци у оквиру ове две државне институције у најбржем могућем року решити, у складу са законом и свим прописима, и да ћемо моћи да поднесемо захтев

Бојана Божанић

за ту дозволу. Што се тиче техничке документације она је одавно комплетирана – истиче Божанићева.

Гондола ће Златибору донети много новина. Поред новог погледа на Златибор, очекује се већи број туриста али и инвеститора. У току је израда планске документација па ће се у скорје време кренути и са промоцијом „Златног града“ који се налази у непосредној близини Рибничког језера, као и нових садржаја на врху Торника, закључује директорка „Голд гондоле“. **Д. Росић**

„Пршутујада” је наша традиција коју негујемо и ценимо

Отварајући 19. Сајам сувомеснатих производа у Мачкату председник општине Чајетина Милан Стаматовић се захвалио свим учесницима и посетиоцима, јер подржавају традицију и тежњу да се заштите традиционални производи и изађу на светско тржиште

Традиционални Сајам сувомеснатих производа, који је 19. пут одржан у Мачкату, окупио је 16 произвођача из овог и околних села. Организатори „Пршутујаде” кажу да је било око 10.000 посетилаца, уз учешће гостију из иностранства и међународно умрежавања.

Познати сајам већ је од отварања угостио велики број посетилаца које су привукли штандови са карактеристичним прехранбеним артиклима златиборског краја. Производи као што су говеђа, свињска и овчија пршута; судук, кулен, чајна, будимска и ужичка кобасица; сланина, стеља, чварци, кавурма на изложбено-продајном сајму могли су се пробати и купити по сајамским ценама од суботе 9. до понедељка 11. фебруара.

После наступа трубачког оркестра Ивана Митрића, који је развеселио гастрономску атмосферу, председник општи-

не Чајетина Милан Стаматовић захвалио се на отварању свим учесницима и посетиоцима, јер подржавају традицију и тежњу да се заштите традиционални производи и изађу на светско тржиште:

„Надам се да наше предузеће „Еко аграр” добро ради на том плану и да има подршку од произвођача, што се и види с обзиром да сваке године ова манифестација добија све већи значај

за овај крај. Али то није значајно за републички ниво зато што општина Чајетина има неки други концепт развоја своје локалне заједнице. То нас много не брине, нама је најзначајније да имамо подршку од наших произвођача, наших купаца. Оно што је за нас веома битно је да се општина Чајетина развија у добром правцу”, рекао је председник и додао да се планира формирање агроиндустријског центра где ће се окупити сви произвођачи из овог краја, а и шире:

„Нама јесте интерес да Србија и српско село опстаје и да се развија, а српско село и српски сељак могу сами да опстану и да се ослоне на она четири стуба на која се ослањају све развијене земље, то су вера, националност, култура и традиција. Ово је наша традиција, нешто што ми не напуштамо, што негујемо, ценимо и надам се да ће то имати перспективу, будућност. Да ово село и овај про-

Пармски пршут се суши без димљења

У месту Лангирано у околини Парме од десетак хиљада становника налази се 80 произвођача пршута, који се суши од једне до три године, без димљења. За чувени пармски пршут користе се три расе свиња из 10 округа у Италији, а да је другачији због састава и начина припреме могли су да се увере заинтересовани посетиоци у Мачкату, које је привукао и пармезан „ређано”.

„Донели смо оригинални пармски пршут и сир, а пробали смо и ваше локалне производе. Укус је потпуно другачији, јер ми немамо димљене производе. Ваши су више посољени, док ми додајемо пет одсто соли за бут. Не могу баш да направим поређење, али је битно да стварамо сарадњу”, напомиње Ђани Касано из Туристичке организације Парме.

извод могу да напредују не да назадују. Нама је драго због тога, захваљујем се посетиоцима што верују у нас и долазе, посећују, конзумирају наше производе. Циљ нам јесте да заштитимо овај бренд, да то буде органска храна будућности са ових простора”, закључио је Стаматовић.

На отварању су проглашени и најбољи производи од 16 излагача. Бирала их је оцењивачка комисија „Југоинспекта”, оцењујући спољни изглед пресека, конзистенцију, мирис, укус и боју. Награду за најбољу свињску пршуту и најбољу овчију стељу добио је Митар Марић из Мачката:

„Било је очекивано, након много рада мислим да је време да се добије нека награда. Нема тајне, ми смо ту где јесмо, на Златибору је добра клима, квалитетно месо, пуно рада и то је то. Мој отац се овим послом бавио дуго година, а супруга и ја конкретно по-

Добром месу природа наклоњена

Награду за најбољу говеђу пршуту на овој „Пршутујади” освојио је Драган Стојановић, који је за „Златиборске вести” о томе изјавио:

„Нисмо баш очекивали, али добро је. Спремамо се обично целе године за овај сајам, сва роба је овде добра, али нијансе су одлучиле. За добру домаћу пршуту морате имати добру сировину, да буде са ових предела, да буде добра стока за добро месо. Овде је наклоњена природа, ваздух је чист, није загађено. Традиција овог краја је говеђа пршута. Цела породица се овим бави, отац, мајка, моја жена и дете и ја, а радили су и деда и прадеда. Има довољно за један пристојан живот, велики је рад, ради се од јутра до сутра”, каже Стојановић из ЗР „Будућност”.

Овогодишњо Сајам сувомеснатих производа окупио је 16 произвођача из овог и околних села

следњих шест година, професионално. Од овога може да се живи, али је потребно много рада", каже за „Златиборске вести“ Марић који је освајао награде и на другим сајмовима.

Прво место за најбољу домаћу кобасицу освојио је Илија Стојановић, за најбољу сланину Радомир Шопаловић, најбољу овчију прштуту направио је Бранко Шопаловић, а најбољу говеђу прштуту спремио је Драган Стојановић.

„Ми смо свакако видели примере добре праксе у региону на сајму прштута у Тињану и интернационалном сајму пармског прштута у Парми. Како смо ми сагледали остале примере добре праксе у региону, потрудили смо се да део тога пренесемо како бисмо оплеменили овај сајам. Створена је једна мрежа произвођача сувомеснатих производа и организатора оваквих манифестација како бисмо евентуално у будућности аплицирали зајед-

Аргентине, Јапана, Хрватске и Србије. Желим да Златибор други пут дође у септембру на наш сајам, јер морамо заједно да се умрежимо. То је веома важно, међусобно можемо да научимо нешто о нашим производима, искуству, да учимо о примерима добре праксе. Ово је мањи сајам, али има добру полазну тачку за раст у будућности", закључује Касано. Представници Лангирана захваљују се општини Чајетина на позиву и гостопримству и истичу да је за њих веома важно да буду на „Прштутијади“ и сарађују са Златибором како би се створила мрежа да се заштите производи и промовисала традиција сваке од земља.

Као освежење у понуди сувомеснатих деликатеса, међу страним гостима у Мачкату су се нашли и француски сиреви. Предузеће „Француске тајне“ три године увози сиреве са Алпа и дистрибуира у Србији, а њихов штанд у Мачкату је био веома посећен. Поред богате понуде локалних произвођача, инострани прехранбени производи су обогатили изглед 19. „Прштутијаде“, а могу значити и путоказ радњама за прераду меса из златиборског краја како да побољшају своје пословање.

Организатори и ове „Прштутијаде“ били су Удружење произвођача сувомеснатих производа Златиборског округа уз општину Чајетина, предузеће „Златиборски еко аграр“, Туристичку организацију Златибор, Спортски центар Чајетина и Црквену општину Мачкат, уз техничку подршку ЈКП „Златибор“ и „Водова“.

М. Ј.

Најдужа прштута иде у Криву Паланку

С обзиром да су тезге са деликатесима последњег дана сајма биле празније него на отварању, закључује се да су учесници остварили добру продају, а сваки је представио око пола тоне сувомеснатих производа. Пазарили су и домаћи посетиоци, као и они са стране, па ће тако најдужа прштута из прераде меса Брковић, дуга око 190 цм и тешка 10 килограма, завршити у Кривој Паланци у Македонији.

„Претходна два дана је било јако добро, понедељак је радни дан, мало и време не иде на руку па приводимо крају. Купци су куповали, нема онако великих купаца да купују за веће износе, само понеко. Цене су биле прилагођене сајму и целој манифестацији. Што се тиче награда, и у протеклим годинама смо стално били помињани за неки производ, па и ове године, надамо се да ће наредне бити боље“, каже Никола Брковић, освајач другог места у категорији за најбољу овчију прштуту.

Најбољу говеђу прштуту направио је Драган Стојановић из Мачката

Учесници и организатори 19. Сајма сувомеснатих производа нагласили су потребу за међународним умрежавањем „Прштутијаде“ са сличним сајмовима у Европи, што је једна од особености овогодишње манифестације.

Представници општине Чајетина и предузећа „Златиборски еко аграр“ у 2018. години су учествовали на сајмовима прштута у Лангирану у Италији и Тињану у Хрватској, чиме су се реванширали за њихово учешће на претходној „Прштутијади“.

но за неке развојне пројекте који могу помоћи како промоцији, па и стандардизацији самог производа, тако и јачању манифестације. Њихова искуства која су они понели са овог сајма су свакако добра“, каже Миљко Радишић из „Златиборског еко аграра“.

Као и прошле године, инострани гости овогодишњег сајма били су представници произвођача прштута управо из Лангирана. Бани Касано из Туристичке организације Парме нам је рекао:

„Сваке године угостимо делегације из целог света: Шпаније,

Богатство дешавања за све генерације

„Спортски центар Чајетина” организује разне манифестације, међу којима су Сабор трубача на Златибору, Сајам домаће ракије у Шљивовици, Сајам сувомеснатих производа у Мачкату, Сабор ловаца на Златибору, Петровдански дани у Сирогојну, Дочек Српске нове године у Јабланици и на Златибору, Вишебој у Јабланици и друге

Златибор је познат по мноштву манифестација које се овде организују током целе године. Има овде програма за различите укусе и прохтеве, свако насеље и село има неко своје редовно годишње дешавање по коме се препознаје. Некад су то прави народни сабори, са захтевном организацијом. А установа „Спортски центар Чајетина” успешан је организатор највећег броја златиборских манифестација: како оних традиционалних који увек окупљају мноштво посетилаца, тако и оних разноврсних за младе.

У оквиру установе „Спортски центар Чајетина” функционише Дом омладине, чије активности се темеље на неколико основних сегмената рада: радионице за младе, позоришни, филмски, ликовни, музички и естрадни програм, креативне радионице, аматерско позориште и слично. Од програма и манифестација посебно се издвајају: Општинска смотре рецитатора, која се организује крајем марта и на којој се такмиче ученици основних и средњих школа са територије општине Чајетина; Дечји фестивал „Деца међу нарицисима” који се организује у мају

Никола Смиљанић

и траје седам дана; Дечји драмски студио „Бистричак” већ годинама представља саставни део програма и истиче се по великом броју представа приказаних управо у Дому омладине; Луткарско-драмска секција и аматерска позоришна група.

Велико интересовање спортских екипа

Поред наведених програма, Дом омладине организује и традиционалне манифестације: Сабор трубача и смотру изворног народног стваралаштва, Сајам домаће ракије у Шљивовици,

Сајам сувомеснатих производа у Мачкату, Сабор ловаца на Златибору, Петровданске дане у Сирогојну, Дочек Српске нове године у Јабланици и на Златибору, Вишебој у Јабланици и многе друге. Дом омладине од 1993. године организује ликовну колонију „Трнава” која сваке године окупља истакнуте уметнике из целе Србије.

Поред тих редовних активности, у фокусу установе „Спортски центар Чајетина” у овој години је комплетна реконструкција спортске хале, према већ постојећем пројекту са чијом ре-

лизацијом се кренуло у протеклој години. Недавно је закључен уговор са извођачем и то за другу фазу која ће трајати наредна три месеца. У току реконструкције биће расписан тендер за завршне радове како би се дворана, уколико буде све ишло по плану, до краја године ставила у функцију.

„Најобимнији радови биће изведени у оквиру друге фазе. Комплетно се мења унутрашња структура просторија, добијамо на висини, мењам и паркет, повећава се капацитет дворане на неких 1.000 места. Добијамо све оно што стара дворана није испуњавала, а то су просторије за прву помоћ, велику оставу, пресале и места за камере, контролне собе, све оно што по стандарду морамо да имамо”, каже директор „Спортског центра Чајетина” Никола Смиљанић.

Што се осталих активности тиче, Смиљанић додаје да је интересовање спортских екипа за припреме на златиборским теренима велико. Најбољи фудбалски тимови из Србије, али и признати клубови из иностранства већ резервишу своје термине, а током лета ће Златибор угостити и бројне тренинг кампове за децу и младе:

„Још већи број сениорских екипа ће долазити на Златибор, због чега нам је потребно више фудбалских терена, како бисмо постали још конкурентнији у овом делу Европе. Што се тиче хотела, они сасвим сигурно испуњавају све услове за припреме врхунских спортиста. Поучени вишегодишњим искуством знају да припреме не подразумевају само обезбеђивање смештаја и терена, већ да је то много комплексније, с обзиром на озбиљност екипа које долазе на Златибор. Морам да напоменем

„Спортском центру Чајетина” специјална плакета КСС

„Спортски центар Чајетина” добио је специјалну плакету од Кошаркашког савеза Србије за изузетан допринос и организацију 3x3 баскет турнира „Куп Дејан Димитријевић” за 2018. годину. То признање је уручио прослављени српски кошаркаш, генерални секретар КСС-а Дејан Томашевић. Турнир који је ове године други пут организован на Златибору у организацији „Спортског центра Чајетина” добио је традиционални карактер, тако да ће се турнир под називом „3x3 Куп Дејан Димитријевић” и наредних година одржавати на Златибору.

„Драго ми је што је овај турнир у конкуренцији великог броја турнира заузео прво место и добио позицију лидера у 3x3 баскету у Србији. Надам се да ће из године у годину достигати све виши ниво.

Важно је да ће од следеће године на два турнира, и то на Златибору и Београду, учествовати најбољи играчи Србије и света, јер ће та два турнира бити услов за улазак у репрезентацију”, рекао је за „Златиборске вести” Страјин Недовић, управник спортске хале „Спортског центра Чајетина”.

одличну сарадњу са Специјалном болницом „Чигота“ која је оспособљена да пружа комплетну здравствену заштиту спортистима“, наводи Смиљанић, напомињући да су се на Златибору припремале најозбиљније екипе као што су кошаркашки клубови Стеауа и Темишвар из Румуније, Олденбург из Немачке, ЦСКА Москва и Панатинаикос из Атине који су касније били прваци Европе, КК Крка из Словеније, репрезентативне млађе селекције Србије, као и женска кошарка репрезентација која је након припрема на Златибору низала бројне успехе. Такође, чајетинска дворана спортова угостила је младу репрезентацију Немачке која је ту спровела припреме и одиграла пријатељски меч са репрезентацијом Србије, као и један од најбољих кошаркашких клубова из Кувајта.

Турнир пријатељства и ове године

Терени „Спортског центра Чајетина“ вишегодишња су база летњих припрема фудбалских екипа из Србије и региона. Осим домаћих суперлигаша (Црвена звезда, Партизан, Спартак, Чукарици, Рад...) на „Швајцарији“ су се припремали тимови из Македоније, Црне Горе (ФК Зета, ФК Младост Подгорица) и Албаније (ФК Тирана, ФК Влазнија). Посебно је до изражаја дошла недавно успостављена сарадња са румунским тимовима којих је из године у годину бивало све више (Конкордија, Газ метан, Петролул...). На овим фудбалским теренима боравиле су и репрезентације Србије и Кипра, а кондиционе припреме је спроводила и кошарка репрезентација Црне Горе.

“Фудбалске терене „Спортског центра Чајетина“ током такми-

Дом културе у Чајетини

Занимљиви мартовски програми у Дому културе

Крајем јануара у установи „Спортски центар Чајетина“ формиран је програмски савет за предлагање позоришних представа и осталих програма који се одржавају у Дому омладине у Чајетини.

Програми у Дому културе за месец март:

07.03. - Концерт музичке групе „Old friends“ из Ужица

13.03. - Позоришна представа „Фикус“ Народно позориште Ужице

21.03. - Реприза представе „Женска седница“ драмски студио „Бистричак“ из Чајетине

28.03. - Општинска смотра рецитатора

Филмске пројекције у Дому омладине организују се у сарадњи са дистрибутером „Арт виста“ из Београда. Најмање једном месечно приказују се два до три филмска хита: цртани филм за најмлађу публику, као и домаћи или страни филмови у два термина. А филмски дан у биоскопу одржава се 1. априла.

чарске сезоне користе и локални клубови: ФК Златибор који игра Прву лигу Србије са амбицијом уласка у Суперлигу, ФК Чајетина која игра Окружну лигу са тенденцијом уласка у Западно-моравичку зону и ФК Крива Река која се такмичи у Општинској лиги. Сва та три клуба са млађим селекцијама су домаћини код нас на теренима“, истиче Смиљанић.

Поред тога, Спортски центар ће

традиционално учествовати у организацији масовних спортских догађаја на Златибору. Финале СОС лиге будућих шампиона ће окупити преко 2.000 учесника на турниру. И ове године Златибор ће бити домаћин Турнира пријатељства, на коме ће учествовати омладински тимови познатих клубова из Србије, Италије, Шпаније... Куп пријатељства који је одржан у јуну прошле године оку-

пио је укупно 16 екипа, од којих 10 великана из нашег региона: Црвена звезда, Партизан, Војводина (Србија), Динамо, Осиек (Хрватска), Жељезничар, Сарајево (Босна и Херцеговина), Будућност (Црна Гора), Вардар (Македонија) и Олимпија (Словенија), као и реномирани гости из неких од најјачих европских лига: Ференбахче (Турска), Еспањол (Шпанија), Удинезе, Торино, СПАЛ (Италија) и Видеотон (Мађарска).

Битан сегмент пословања ове установе представља Сектор маркетинга који своје деловање врши путем интернет сајта www.zlatiborpress.rs, који функционише као информативни портал и суграђане благовремено информиче о дешавањима на подручју општине Чајетина. На сајту се могу наћи и све битне информације о самом предузећу и ценовници услуга које СЦ „Чајетина“ пружа трећим лицима, информације о манифестацијама и догађајима које организује, спонзорисхе или помаже, као и информације о актуелним дешавањима и комплетном културно-спортском животу у општини Чајетина.

Драгана Росић

Адаптирани дечји вртић у Чајетини пример за Србију

Улагањима општине од 12 милиона динара капацитети проширени за још три радне собе, па је новим корисницима омогућен упис без чекања у ПУ „Радост”

Овај дечји вртић је пример за Србију – с поносом је истакао председник општине Чајетина Милан Стаматовић 26. фебруара приликом обиласка модернизованог и адаптираног простора дечјег вртића у Чајетини, у чије опремање је локална самоуправа уложила 12 милиона динара. Тим улагањима капацитети су проширени за још три радне собе, па је новим корисницима омогућен упис без чекања у Предшколску установу „Радост”.

– И ово говори да општина Чајетина има будућност, да ови људи који живе овде знају зашто остају и цене све оне наше традиционалне вредности, подржавају ово што ми радимо – додао је Стаматовић, истакавши да је из локалног буџета за изградњу вртића који су у саставу ПУ „Радост” у протеклом периоду издвојено 130 милиона динара, а за опрему додатних 22 милиона динара. Вреди истаћи да укупна планирана средства у буџету општине Чајетина која се односе на улагање у перспективу локалне заједнице, у образовање деце и мла-

дих, само за ову годину износе око 221 милион динара.

– Та средства из локалног буџета приходују се од грађевинског земљишта и затим улажу у инфраструктуру и у овакве објекте. То је једна добра синергија између инвеститора и општинског руководства и свих наших установа. Надам се да ће још оваквих објеката бити отворено и у сеоским месним заједницама јер стварно имамо појаву да нам се враћају млади људи на село и да нам се повећава број становника у сеоским месним заједницама. Долазе нам и људи из иностранства, имате и пример да се вратила породица из Дубаија која се определила

овде да живи – рекао је председник општине.

Ова локална самоуправа у последњих десетак година води активну и стратешки оријентисану политику у области предшколског васпитања и образовања, обезбеђујући систематичну и планску подршку деци раног узраста. Та политика је, пре свега, окренута ка онима којима је најпотребнија рана образовна подршка: деци из сиромашнијих породица, деци чији родитељи имају нижи степен образовања, деци са тешкоћама у развоју, као и деци из сеоских средина.

Улагања у предшколско образовање, у ширење мреже предшколске установе (адаптацијом

школских просторија и просторија месних заједница), физички и стручни потенцијал, квалитет и разноврсност програма и услуга учинила су доступним предшколске капацитете деци из сеоских подручја, али су допринела и побољшању услова образовања и одрастања деце из Чајетине и са Златибора.

– Од 2008. до 2019. године на територији општине отворено је чак пет издвојених одељења у сеоским месним заједницама: Крива Река (2008.), Сирогојно (2009.), Мачкат (2012.), Шљивовица (2014.) и Рожанство (2017.), дограђен и реконструисан вртић у Чајетини и адаптирано приземље вртића на Златибору – изјавила је директорка ПУ „Радост” Јелена Митрашиновић Брашанац.

Предшколске програме на територији општине Чајетина похађа 559 деце, односно више од 100 одсто деце рођене у овој општини, што је условљено чињеницом да одређени број деце са подручја града Ужица похађа предшколске програме у објектима чајетинске предшколске установе.

М. Ј.

Представници "Генезис груп" у посети Канцеларији за сарадњу са Руском Федерацијом

Канцеларију за сарадњу са Руском Федерацијом општине Чајетина почетком фебруара су посетили генерални директор фирме „Генезис груп“ ГенADIј Слепнев, директор „Балкан капитал партнерс“ Горан Милишевић и саветник Трговинско-индустријске коморе Руске Федерације у Србији и Црној Гори, где су се састали са председником и замеником председника општине Чајетина Миланом Стаматовићем и Арсеном Ђурићем. Посета је реализована у циљу разматрања сарадње на пројекту уличне расвете за насељена места Чајетину и Златибор.

У неформалном делу разговора председник Стаматовић је упознао госте са Чајетином као општином у којој се становништво некада бавило искључиво пољопривредом, док се се последњих деценија својим природним лепотама и другим потенцијалима наметнула као место прве туристичке категорије у Србији и

постала све траженија дестинација далеко ван својих граница. То је условило и питање модернизације инфраструктуре која би била у складу са европским и светским стандардима, за што је фирма „Генезис груп“ и понудила решење у писму о намерама, које је недавно послала представницима локалне самоуправе.

О Чајетини и Златибору су се представници Руске Федерације изразили у суперлативу, посебно истичући добробит постојања једне овакве канцеларије која нуди могућност сарадње на више планова. О даљим корацима везаним за разлог посете биће говора након разматрања пројекта уличне расвете. **М. Р. А.**

Удружење грађана „Златиборски круг“ из Чајетине, на иницијативу Форума цивилне акције ФОРЦА из Пожеге, реализује пројекат под називом „Путуј светом, а не нетом“. Пројекат се реализује, поред ФОРЦЕ, у партнерству са КЗМ Ивањица, КЗМ Нова Варош, организацијом „Лучани у срцу“ и УГ „Примус“ из Прибоја. Циљеви пројекта су: побољшање финансијских и системских предуслова у локалним заједницама за учешће младих у програмима мобилности; подизање нивоа информисаности и подршке младима да учествују у програмима сарадње и мобилности; повезивање младих из свих друштвених категорија и утицај на повећање нивоа унутрашње мобилности.

Пројекат се реализује уз финансијску подршку Министарства омладине и спорта.

УГ „Златиборски круг“ спроводи информисање младих и шире јавности о могућностима мобилности у нашој земљи. Како би се обезбедили добри предуслови за даљи рад на овим активностима, биће потписан Меморандум о сарадњи којим ће се удружења којима су једна од циљних гру-

Пројекат за младе „Путуј светом, а не нетом“

па млади, општина Чајетина и УГ „Златиборски круг“ обавезати да ће заједничким снагама радити на овом питању на територији наше општине. Меморандум је први корак ка будућем оснивању локалног Фонда у нашој општини, о чему ће се прецизније разговарати крајем године. Уз потписивање Меморандума, за представнике Ученичког парламента три основне и средње школе биће организована презентација о Еразмус + програмима, а шира јав-

ност биће упозната са истим кроз Уличну акцију.

Почетком фебруара су младе волонтерке учествовале на радионицама у Ивањици у оквиру пројекта, што им је омогућило да се информишу о програмима Омладинске размене и Европског волонтерског сервиса, на којима могу равноправно учествовати са својим вршњацима из других земаља, а да при том финансијски не оптерећују кућни буџет. Други део радионице окупио је чланове тима и партнере

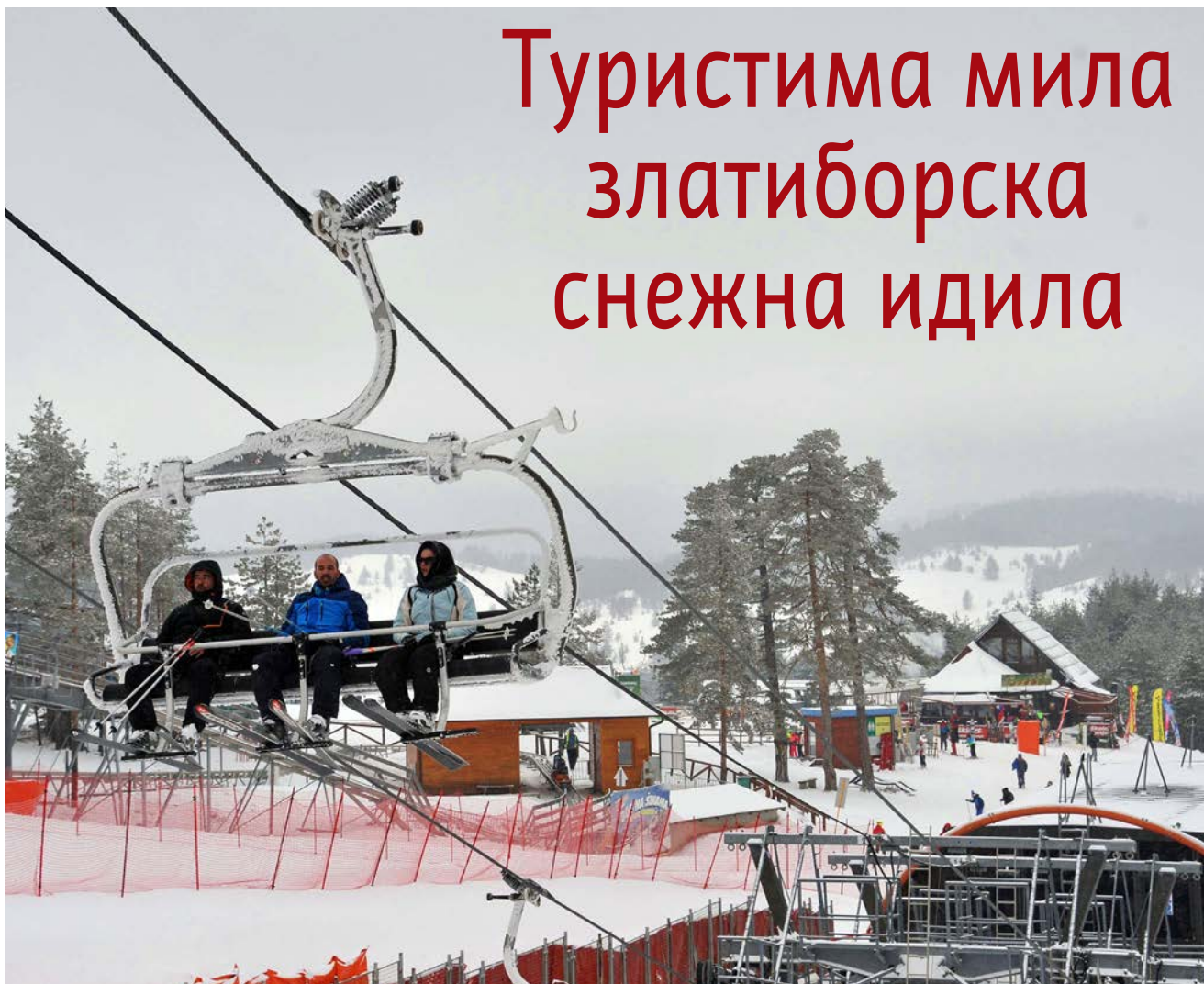
на пројекту са циљем разматрања могућности за стварање локалних стратегија и оквира који би обухватили конкретну финансијску и системску подршку за мобилност младих у локалним срединама.

Положај наше општине и постојање средње Угоститељско-туристичке школе, близина Златибора као најзначајније туристичке дестинације изискују сталну размену искустава младих, стручно усвршавање, али и преношење позитивних примера знања која стичу у својој средини. Циљ нам је да младе и родитеље прво информишемо о могућностима размена у оквиру Еразмус + програма, о бенефитима које учествовање у конкурсима може донети, али пре свега о апсолутној безбедности истих, јер их организују акредитоване организације. Једно од питања које се намеће јесте изнајлажење могућности за формирање локалног Фонда за мобилност младих, што би олакшало учешће у разменама.

О даљим активностима говориће се на регионалној конференцији која ће се у наредном периоду одржати у Пожеги.

Јагода Јеремих,
УГ „Златиборски круг“

Туристима мила златиборска снежна идила

Кад има снега на Златибору има и туриста – то је зимско правило које важи на најпосећенијој српској планини. Тако је било током прва два месеца ове године: зима је подарила снежну идилу, бели покривач на сунцем обасјаним златиборским теренима и падинама, а гости су на те дарове природе одговорили масовним доласком.

Дневно је и по 20.000 посетилаца боравило на Златибору. Одлична зимска туристичка посета – попуњеност капацитета,

како је медијима изјавио директор ТО Златибор Владимир Живановић, била је преко 80 одсто – донела је овде корист многим: имало је посла и за хотелијере, издаваоце приватног смештаја, власнике ресторана и кафића, пијачне продавце...

Многи из наших и иностраних градова провели су овде зимски одмор. Период школског распуста учинио је да млади уживају на златиборским скијалиштима и санкалиштима. Старији су време углавном проводили у шетњама планином или уживали заваљени у фотељама кафан-

ских башта кад би то сунчани дани дозволили.

Како истичу у Туристичкој организацији Златибор, и током фебруара санкалишта у Дино парку, код школе на Златибору и изнад језера у центру била су испуњена дечјим смехом и радосним узвицима, док су скијаши уживали на стазама Торника, Обудојевице и Авантура парка. Снега је било прилично, али службе одржавања путева нису заказале – уредно су чистиле саобраћајне правце на овој планини, сви путеви били су проходни. **З. В.**

Сретењски програми привукли публику

На државни празник Сретење Златибор је и ове године био одлично посећен. Падине прекривене снегом испунили су љубитељи зимских спортова, а у кафеима и ресторанима тражило се слободно место. Тог празничног викенда добру забаву и разноврсне садржаје за посетиоце припремиле су општина Чајетина и Туристичка организација Златибор.

У хотелу „Златибор Мона“ одржан је први „Сретењски маркет“, тродневни сајам на коме су наши произвођачи представили аутентичне производе овог краја.

Љубитељи борилачких спортова уживали су у Спортско-туристичком центру „Златибор“ у интернационалном ММА спектаклу и атрактивним борбама, преко 1.500 гледалаца бодрило је храбре борце и навијало за своје фаворите.

А на Краљевом тргу одржан је суботњи концерт „Звезда Гранда“ Небојше Војводића и Јелене Гербец. Мада се вечерња температура спустила и до пет степени испод нуле, сјајни певачи и распевана публика која је с њима певала песме учинили су да то вече на Краљевом тргу протекне у незаборавној атмосфери.

З. В.

„Сретењски маркет” са аутентичним производима нашег краја

Дејан Пејчиновић

Први „Сретењски маркет” одржан је од 14. до 16. фебруара у хотелу „Мона” где су посетиоци могли да виде и пробају традиционалне производе у савременом изгледу кроз понуду истакнутих произвођача. Основна замисао хотела „Мона” у сарадњи са Туристичком организацијом Златибор и Туристичком организацијом Ужица је да се свим посетиоцима дестинације понуди нова манифестација на којој могу да се упознају са аутентичним локалним производима.

– Ове године смо се конципирани углавном на локалне про-

Иван Јевремовић

извођаче из нашег, златиборског краја. Следеће године планирамо нешто шире, сада је углавном на локалном нивоу, да туристи Златибора окусе, пробају и на крају купе нешто од производа са Златибора. Планирамо да направимо малу традицију, да се свако Сретење окупамо овде на истом месту, надам се са више излагача и мало шароликијом поставом – каже Иван Јевремовић из хотела „Мона”.

Међу излагачима су и успешни брендови са Златибора који увелико надмашују локалне оквире. Такву тежњу има и млекара

„Биљана Крин” из Рожанства чији се производи налазе у менијима посећених хотела и ресторана на Златибору.

– Гости који пробају наше производе у хотелима на Златибору одмах пожеље и да их купе, када једу у хотелу они се питају одакле су ти млечни производи зато што су задовољни квалитетом. На овом маркету од наших производа представљамо нашу класичну производњу, чувени и познати наш кајмак, паприку у павлаци, млад и зрео сир у кришки и сир са мирођијама – каже Биљана Џелебџић из млекаре „Биљана Крин”.

Нагласак на „Сретењском маркету” је на природним производима, органског порекла. Здрава храна и намирнице попут меда, производа од воћа и поврћа или јаја од препелица освежавају стадардну понуду серијских индустријских произвођача. Предузеће са таквим асортиманом је и „Ес комерц” из Пријепоља, које осим обраде воћа нуди и производе од хељде и спелте.

На првом оваквом сајму доминирала су алкохолна пића попут занатског пива, аутентичних вина

и познатих ракија као што су „Стара песма”, „Соколова ракија” или „ББ клековача” која је приватизована и као ново предузеће осваја тржиште. Један од њихових новитета је и ракија стара седам година произведена у 1.858 примерака због године оснивања Бајине Баште.

Поред прехранбених производа, на сајму су били изложени и препознатљиви џемпери из Сиругојна.

„Сретењски маркет” употпунио је празничну понуду Златибора током Дана државности и дечјег зимског распуста и за три дана трајања у конгресном центру „Коледо” хотела „Мона” и у празничној атмосфери позивао је на породична и пријатељска окупљања.

З. В.

Женски центар Ужице и „Феномена“ из Краљева у сарадњи са „Златиборским кругом“ из Чајетине и Саветом за родну равноправност општине Чајетина организовали су догађај посвећен сеоским женама и њиховом организовању на територији општине Чајетина.

Радионица је реализована кроз пројекат „Сеоске жене Златиборског, Моравичког и Рашког округа су снага заједнице“, намењен сеоским женама за подршку у започињању или развијању започетих предузетничких иницијатива у области пољопривреде, као и подршку женама у едукацији о значају удруживања сеоских жена и заједничког деловања у заједници.

Скуп који је реализован кроз поменути пројекат отворила је председница Савета за родну равноправност општине Чајетина Бојана Божанић. Она је том приликом истакла да је удруживање сеоских жена веома

Сеоске жене су снага заједнице

На такмичењу бизнис планова 24 жене из три округа, опрему као подстицај за њену производњу сира добила Ирена Мишовић из села Рудине

Бојана Божанић

значајно, те да ће Савет за родну равноправност и у наредном периоду пружати подршку у започињању и развијању започетих предузетничких иницијатива.

„Сваке године у план савета стављамо активности које се одnose на унапређење положаја сеоских жена. Сматрамо да је удруживање веома значајно и мислим да много тога можемо да постигнемо у смислу економског оснаживања жена. Ми смо ту да вам помогнемо, у смислу финансија кроз бизнис планове и друге активности, како бисмо помогли унапређењу предузетничког духа жена у сеоским срединама“, каже Божанићева.

Председница управног одбора Женског центра Ужице Радмила Гујаничић истиче да удружене

Радмила Гујаничић

жене представљају снагу заједнице, зато што имају доста потенцијала који нису довољно видљиви и препознати, и додаје:

„Пре овог састанка имали смо обуку за жене у агробизнису, којој су присуствовале жене из Рашког, Моравичког и Златиборског округа. Такмичиле су се 24 жене са својим бизнис плановима. Две су биле са подручја Чајетине. Ирена Мишовић је добила подгрант као подстицај за њену производњу сира. Надамо се да ћемо успети да нађемо додатна средства да подржимо и друге жене које су учествовале, јер су сви бизнис планови били изузетно квалитетни, тако да нас то мотивише да тражимо додатна средства да бисмо и те жене подржали“.

За Ирену Мишовић из села

Ирена Мишовић

Рудине, која се од пре око годину дана бави производњом пуномасног тврдог сира са дугим периодом зрења, најпре едукација, а затим и добијена средства много значе:

„Учили смо израду бизнис планова. Мој план је прошао даље тако да смо од Женског центра Ужице и „Феномена“ из Краљева добили опрему у вредности од 60.000 динара. То нама много значи у наставку и проширењу производње“.

Један од примера добре праксе је Удружење жена „Сачувајмо село“ из Прибоја, које је формирано 2012. године, а данас послује веома успешно.

„Ишли смо ситним корацима, а сада смо направили једну озбиљну причу. Оснажили смо

Малина Станојевић

17 жена поделом пластеника и опреме за прераду. Управо реализујемо нови пројекат, а то је обука жена за рад на компјутерима, тако да ћемо постићи бољу видљивост и послова на селу и жена које их обављају. Када то урадимо и када жене буду задовољне постигнутим и оним што раде, онда смо завршили велики посао“, каже Малина Станојевић, председница Удружења „Сачувајмо село“ из Прибоја.

Организатори скупа позивају жене да учествују на различитим конкурсима код Министарства, Делта фондације, Телекома... Сматрају да су жене Чајетине врло иницијативне и креативне те да ће удруживањем остварити бројне бенефите.

Драгана Росић

Посебан амбијент и укуси Националне куће „Бајо Мачкат”

Благоје Бајо Шопаловић каже да је за успех потребно много рада, труда и посвећености послу

Мачкат је село домаћина произвођача, вредних људи који, мада без довољно обрадиве земље и шуме, добро живе од свог рада. Баве се производњом, услугама, занатима. Мачкат је надалеко познат по најбољим сувомеснатим производима и развијеном угоститељству.

Чувене кафане у овом селу, у којима се једе најбоља јагњетина, привлаче госте деценијама: сладокусце, путнике у транзиту, љубитеље најукуснијег печеног меса, познате глумце, спортисте, политичаре... Сви они лепо услужени и задовољни одавде одлазе, а домаћини су неуморни да сваког госта дочекају, деликатесима послуже и с пажњом испрате. Сада су овде ресторани и кафане којих се ни велегради не би постидели.

Један од ресторана који смо посебно издвојили је Национална кућа „Бајо Мачкат”. Тај ве-

Благоје Бајо Шопаловић

ма посећен објекат комплетно је урађен у етно стилу. У свако доба године је изазован за госте, чувен по квалитету и понуди у целој Србији.

У породици Шопаловић, чији је ово објекат, угоститељством се баве од 1927. године. Прво је Бајов деда Витомир отворио кафану, па наставио отац Недељко са својим братом Радосавом. Након њих Благоје Бајо и његов брат Милорад настављају да се овим

баве. А сада и Бајов син Небојша води овај посао.

У том вишегодишњем бављењу угоститељством и породичној традицији увек је постојала жеља да се напредује: и у амбијенту, квалитету, услузи, комфору. Тако је Бајо дошао на идеју да направи један овакав објекат. Замисао је остварена уз помоћ архитекте Бранка Игњатовића.

„Овај објекат сматрам круном вишедеценијског рада мене и моје породице. То је један грандиозан објекат са врхунском услугом и врхунском храном, што доказују и хиљаде гостију који су прошли кроз њега, од којих смо добили многобројне похвале”, каже Бајо за „Златиборске вести”.

Све у овом објекту је аутентично, не може се видети ни на једном другом месту. Од улазних врата украшених витражом, до масивних столова и столица са дуборезом на њима. Витраже ви-

димо и на лустерима од кованог гвожђа, бакљама и плафоњерама. Националну кућу „Бајо Мачкат” украшавају и уметничке слике академског сликара Обрада Јовановића које су наменски рађене за овај објекат и савршено се уклапају у јединствен амбијент.

Главни специјалитет куће је изврсно јагњеће печење, традиционално припремљено. У понуди су и домаћи специјалитети од ужичке пршуте, сланине, кобасице, сира, кајмака, проје, па до комплет лепиње. Такође има и роштиљ који се спрема на ћумуру, и хлеб који се пече на дрвима. Поред тога у понуди су и разне чорбе и рибе.

„Имамо и велику терасу од 150 места, парк за децу са љубашкама и клацкалицама. Одмах испод се налазе дрвене етно куће за одмор, има их пет. Можемо рећи да су доста добро посећене гостима из целог света: Кине, Кореје, Канаде, Јапана, Мађарске, Словеније и других држава. То су дрвене куће изграђене и намештене у етно стилу”.

Бајо себе сматра успешним угоститељем, што се и види по промету и посећености. Он каже да је за успех потребно много рада, труда и посвећености послу. А радно време ових врхунских угоститеља траје 16 сати дневно, свих 365 дана у години.

Мирслава Весовић

Чајетинци задовољни радом и професионалношћу лекара

То је показала анкета општинског Савета за здравље, с тим што анкетирани као проблем наводе мању доступност лекара становницима удаљених средина. – Анкетом међу ђацима утврђено да је марихуану пробало око седам одсто ученика узраста од 13 до 15 година

Састанак Савета за здравље општине Чајетина одржан је 1. фебруара и на њему су, између осталог, предочени резултати анкете о ставовима грађана везаних за тему здравства, све у циљу предузимања потребних корака ради пружања што квалитетније услуге пацијентима у чајетинском Дому здравља. Такође је било говора о формирању радне групе која ће учествовати у изради седмогодишњег Плана јавног здравља општине Чајетина.

Према анкети коју је Савет за здравље спровео у претходној години међу грађанима општине Чајетина о раду здравствених радника и другим питањима која се тичу здравствене услуге, већина грађана се изјаснила похвално.

„Нисмо ни сумњали да су јако задовољни радом и професионалношћу лекара“, каже др Мирјана Филиповић, председница Савета за здравље општине Чајетина, и додаје:

„Анкетирани су проценили да је један од највећих проблема мања доступност лекара појединим категоријама становништва које живе у удаљеним срединама. Неке од посеб-

Др Мирјана Филиповић

них потреба које су они истакли да треба задовољити јесте повећати број запослених како би се организовао рад појединих служби у две смене, нпр. педијатрије, да се не би болесна деца која се доведу у другу смену слала у Ужице. Такође, из истих разлога има предлога да се рад апотека организује у виду дежурства, посебно у току туристичке сезоне“.

Извештајем је обухваћена и анкета ученика виших разреда основних школа као и првог разреда средње Угоститељско-тури-

стичке школе из Чајетине о употреби психоактивних супстанци, како би Савет знао на шта да обрати пажњу у наредним годинама и како би превентивно деловао на сузбијање негативних појава. Анкета говори следеће:

„Осам одсто испитиваних ученика рекло је да је већ пробало нешто од тих средстава, а 7,2 одсто је већ пробало марихуану. То је узраст од 13 до 15 година. Чак је било оних који су говорили да су први пут то урадили са 11 година и мање. У просеку је 50 одсто њих изјавило да нису добили информацију да је то толико штетно за њихово здравље, па ће Савет у наредном годишњем плану рада планирати појачани здравствено-вакситни рад“.

Савет за здравље ће поднети годишњи извештај о свом раду Већу општине Чајетина, а ради бољег спровођења Закона о заштити пацијената и испуњавања законске обавезе саме локалне самоуправе, Савет ће затражити од Већа да у што краћем року именује правно лице, односно Саветника за права пацијената, напоменула је Филиповић.

Мирјана Ранковић Луковић

Сезона респираторних инфекција

Избегавајте боравак у затвореним просторијама у којима има доста људи, јер се болест најчешће тако и преноси. Чешће проветравајте просторије

Током фебруара број оболелих са знацима акутних респираторних инфекција био је знатно повећан како међу старијом тако и међу млађом популацијом. У Служби педијатрије Дома здравља Чајетина дневно се јављало и по четрдесеторо деце, најчешће предшколског узраста, као и малишани од две до четири године. Први симптоми респираторних инфекција који се код деце најчешће јављају су повишена температура (која у почетку може бити једини симптом), цурење носа, кашаљ, главобоља, малксалост и губитак апетита. Педијатар Дома здравља Чајетина докторка Биљана Пантовић Вучинић родитељима саветује да не журе са посетом лекару, изузев у одређеним ситуацијама:

„Уколико је дете доброг општег стања, игра се и узима оброке. Температуру скидати када је преко 38,5. Одржавати проходност носа, давати доста течности (воде, супе, чаја, лимунаде) чешће у

Др Биљана Пантовић Вучинић

мањим порцијама. Уколико симптоми потрају дуже од три дана јавити се лекару“.

Пошто се углавном ради о респираторним вирусним инфекцијама чији узроци се не могу уклонити антибиотикима, лекари најчешће родитељима дају савете како да поступају са децом.

„До сада није било компликација, осим што температуре трају и до седам дана, што је било карактеристично за ову болест. Доста деце се јавило након што су имали кратко побољшање, од два до три дана, а потом су због скока температуре поново затражили лекарску помоћ“.

Како би се овакве појаве предупредиле др Пантовић Вучинић препоручује:

„Избегавајте боравак у затвореним просторијама у којима има доста људи, јер се болест најчешће тако и преноси. Слободно боравите на отвореном, а уколико сте код куће чешће проветравајте просторије. Ако имате оболелог у кући изолујте га уколико је то могуће у посебну просторију. Када се знаци болести већ јаве онда је потребно скидати температуру када је преко 38,5, конзумирати доста течности, одржавати проходност носа и, ако је потребно, јавити се лекару“.

Драгана Росић

Природа какве нема на другим планинама

„Не знам од чега да почнем када су специјалитети у питању: комплет лепиња пуњена кајганом, качамак са златиборским сиром и кајмаком, пршута, јагњетина, сир...”, истиче позната креаторка

Цео свет зна за модну креаторку Верицу Ракочевић, њени дизајни и креације освојили су светске модне писте, радо је виђена у свим метрополама. А она ипак, кад јој обавезе дозволе, воли да се опусти и ужива у лепотама Златибора.

– Зашто волим Златибор? Због природе, удобности, софистицираности, љубазности људи. Ни више лепих речи о оваквим примерима у Србији не би било наодмет – изјавила је Верица и овако то описала:

– Али осим у снежном покривачу и зимским радостима, ја уживам и у уметности... Први пут заједно са Вељком била сам између пролећа и лета, када није велика гужва, па смо у дугим шетњама могли да упознамо оно

најлепше на Златибору: не такнуту, дивљу природу какве нема на другим планинама.

Креаторка ужива и у златиборској домаћој храни: – Не знам од чега да почнем када су специјалитети у питању. Комплет лепиња пуњена кајганом, качамак са златиборским сиром и кајмаком, пршута, јагњетина, сир... Да не говорим о зачинима од златиборског биља, које је притом мелем за тело и душу.

У биографији Верице Ракочевић наводи се да је она дизајнерка и модна креаторка која је у овој професији од 1983. године, када је отворен популарни бутик „Ella”. Као наставак дизајнерског рада ове креаторке 1997. почиње с радом „VR Company”, исте године на тржишту се појављује парфем „VR”, за-

тим парфем „Energy” и крема за негу лица „VR 24 h”, као и актуелни парфем „Tiburon Azul” (плава ајкула) лимитиране производње. Од 1999. Верица почиње да се бави високом модом и отвара атеље за дизајн „Верица Ракочевић”.

До сада је своје креације представљала на многим најпрестижнијим домаћим и светским манифестацијама, а само неке од њих су недеље моде у Риму, Милану, Лос Анђелесу, Москви, Атини, Никозији, Бечу, Санкт Петербургу, Солуну, Дубаију, Куби и, наравно, Београду.

Успешно је радила као главни и одговорни уредник српског модног магазина „L officiel”, као и две године уредник престижног lifestyle магазина „Inspire” хотела

„Хајат”. Критике и модели чувене креаторке објављивани су у „Ла Републици”, „Коријере де ла сера”, „Месађеро”, италијанском „Вогу” и у свим еминентним домаћим и страним магацинима широм света. Такође, поред велике тражености на нашим ТВ станицама, забележена су и њена гостовања на RAI I, RAI II, RAI III, ТВ „Monte Carlo”, „Kanal 5”, ТВ „Antena”, ТВ Кипар, на руској националној телевизији и многим другим. Верица Ракочевић дизајнира и производи ексклузивне униформе за београдски хотел „Хајат”, за „Montenegro Airlines”, Аеродром Београд, београдски ресторан „Мадеира”, „Magna Pharmacia”, Привредну банку, „Piraeus” банку, клинику „Јана” и друге.

М. Ј.

Пред црквом у Мачкату први палили бадњак

Овај храм, посвећен Светом пророку Илији, градили су мештани средином 19. века, касније доградивши звоник, јер су се звона налазила на крушци која и данас постоји

За цркву у Мачкату каже се да је страдалница као народ. Страдала је у оба велика рата. Први пут од Аустроугара, други пут од Немаца. И увек обнављана, уз помоћ Божију и верног народа.

Посвећена је Светом пророку Илији, а припада архијерејском намесништву ужичком, епархија Жичка. Црква је изграђена 1859. године. Нарочито се издваја у односу на остале цркве наше општине по свом иконостасу који је рађен у том периоду. Не знају се мајстори који су сликавали, а иконостас је рађен на дрвету и на платну. Она је једнобродна црква, са полукружном апсидом. Градили су је мештани овога краја, који су после извесног времена доградиле звоник, јер слике из давних времена показују да су се звона налазила на крушци која и данас постоји.

Дуго времена је била у рушевинама, па ју је народ обнављао колико се могло у то време. Међутим, постоји фотографија из 1936. године када је рађена звонара и звоник, где се види да је ту била моба са преко 200 људи, вернога народа. Године 1942. је патосена и од тада патос више није рађен. Црква је била сва осликана, међутим због рушења и рушевина које су се дешавале за време ратова, фреске су морале да се премалтеришу, што је остало до данашњег дана.

Плаштаница из деветнаестог века

У порти се налази и црквена сала, коју је највише финасирао сада покојни Митар Анџић. А претпрошле године предата је у функцију цркви и продавница са горнионом, коју је финансирао мештанин овога села Павле Марић са породицом. У цркви се још налази плаштаница из 19. века, као и крст са цирконима на коме се види Распеће Господње.

Поред Мачкаша, овој парохији припадају и села Качер, Крива Река и један део Беле Земље

На Богојављење након службе обавља се велико освећење богојављенске водице, народ долази, узима водицу као благослов и велику светињу те носи кући. А то је за болеснике скоро као причешће. Највише људи цркву посећује на Васкрс где се окупи од 700 до 800 душа.

Овај храм је посвећен Светом Пророку Илији који је живео девет векова пре Христа. Највећа посећеност храму је недељом.

„Ја свима који долазе овде препоручујем и говорим да се долази у већем броју“ рекао нам је старешина храма протонамесник Мирослав Неђић и додао: „Не морају сви из куће да дођу у храм, може једно да дође и узме благослов и да га понесе за седам дана у свој дом. И говорим свима када долазе у цркву да буду пристојно обучени, да ујутру пре свете литургије не узимају ништа, већ да се дође и да се заједно молимо Богу, јер света литургија је најсветија служба. Заједничка молитва помаже нам свима да се опустимо,

да нам се опросте грехови и да и ми праштамо“.

Свештеник у пензији протојереј ставрофор Радојица Васиљевић је читав свој радни век провео у овој парохији. У Мачкат је дошао 1974. године и био парох пуних 40 година.

Службе се обављају редовно

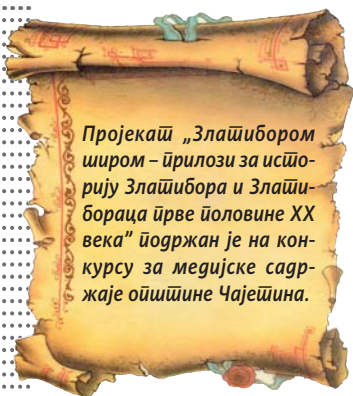
„У то време било је мало потешко за свештенство и за цркву уопште. Када сам дошао храм је био руиниран, кров је готово био при паду, потпуно искривљен, труле греде, труле летве. Године 1977. на црквеном одбору смо донели одлуку да санирамо постојеће стање, али у то време није смео да се скупља прилог по селу без одобрења Комитета, одобрења СУП-а, једно време и општине. Одобрење смо добили на одређени рок од месец дана. Било је скупло врло мало прилога, али захваљујући тадашњем ПИК-у добили смо на прилог летву, тако да смо нову летву ставили и препокрили са старим и нешто мало новог

црепа, да не би дошло до проламања крова“.

Тек 1995. стекли су се услови да се комплетно промени кров, да се ставе нове греде, рогови, летва, цреп и црква је санирана са спољне стране.

Интересантно за овај храм је што је први почео да пали бадњак уочи Божића у целој Србији. У то време само је било на Цетињу паљења бадњака. Захваљујући архитекти са Златибора Бранку Игњатовићу 1988. године запаљен је бадњак испред овог храма. А од деведесетих година све почиње да се мења и народ у све већем броју почиње да посећује храм и присуствује литургији.

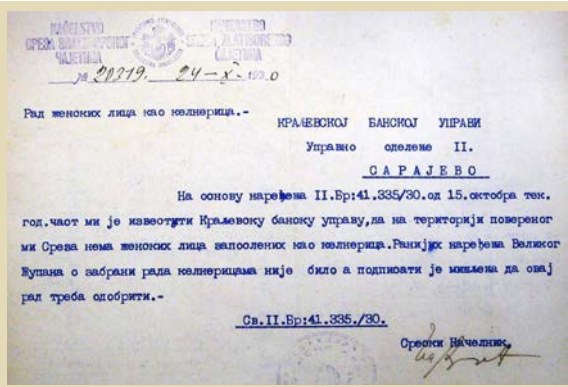
Данас је овде храм пун сваке недеље. Овој парохији, поред Мачката, припадају села Качер, Крива Река и део Беле Земље. Доста народа посећује ову светињу: службе се обављају редовно, недељом и празницима, почињу у пола девет. У изузетним случајевима када су славе службе почињу у седам сати ради благосиљања и освећења славог колача. **Мирослав Весовић**

Пројекат „Златибором широм – прилози за историју Златиборца и Златиборца прве половине XX века“ одржан је на курсу за медијске садржаје ојштинске Чајетине.

Нема келнерица у Златиборском срезу

Године 1930. Краљевска банска управа Дринске бановине расписом је тражила да средске власти утврде има ли жена које раде као келнерице. Из одговора Чедомира Арсенијевића, начелника Среза златиборског, може се утврдити да „нема женских лица запослених као келнерице“, али је допис занимљив због мишљења потписника „да овај рад треба одобрити“.

Гумени опанци златиборски

Ћон за опанке „ауташе“ секао се од дебље гуме на којој су утиснуте шаре, одозго је „капна“, а позади „запетњаци“ и „окопетњаци“

Иако су се индустријски (фабрички) гумени опанци појавили средином тридесетих година 20. века, на Златибору су све до педесетих година гумени опанци прављени ручно – од спољне аутомобилске гуме. Звали су их због тога „ауташе“. Иако нису нису били лепо „на око“, због издржљивости (трајања) били су уобичајена обућа мештана Рожанства, Алина Потока, Никојевића, Рудина, Сирогојна, Криве Реке...

Како је почетком педесетих забележила етнолог Загорка Марковић, први мајстори гумених опанака били су Горчета Бујић из Никојевића и Мило Радовановић из Скржути. По причању, опанци ових мајстора шивени су концем и каналом који је брзо трулио, па су се делови опанака

брзо раздвајали. У Рожанству, у близини Задружног дома, по завршетку Другог светског рата налазила се барака мајстора гумених опанака Стевана Тодорића, који је у Ужицу полагао мајсторски испит, добио диплому

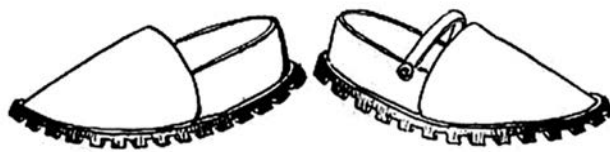
савијају и секу клештима, и што сада имају пређицу (спону на каишу која служи за закопчавање).

Гума, која се састоји од више слојева, сече се на делове сатаром и маљницом. Тако се добијају „каише-

„окопетњаци“. Опанак се дотерује на гвозденом калупу.

Пошто су мајстори били везани за посао у пољопривреди, изради опанака препуштани су се пошто главни пољопривредни послови прођу, од Илиндана до Никољдана. Тада су скоро сваки дан били у радњи, а најбољу продају имали су недељом када су се мештани „окупљали код општине“. Ретко која кућа до Никољдана није набавила опанке. Од Никољдана до Илиндана мајстори су знали да се посвете изради гумених сандала.

Већ средином педесетих година прошлог века овај занат замירה. Фабрички опанак није више био скуп, у њему је нози било пријатније, па су опанци од аутомобилских гума отишли у прошлост. **З. Ж.**

Гумени опанак без и са каишем

и дозвољу да обавља опанчарски посао. Са њим је радио Властимир Цицварић из Никојевића.

За разлику од првих опанака од аутомобилских гума, мајстор Тодорић је уместо каналом делове опанака састављао ексерима, који се

ви“, који се на натри растављају на слојеве. Ћон се секао од дебље гуме, на којој су утиснуте шаре. Глатки делови точка употребљавају се за „капне“ и „окопетњаке“, и то тако да се споља види платно. Одозго је „капна“, а позади „запетњаци“ и

Дреновачки кафеџија Манојле избегао затвор

Не зна се због чега је средска власт крајем 1931. године позивала Манојла Браловића, 31-годишњег кафеџију из Дренове, али пошто се ни после трећег позива није појавио у Чајетини „ради саопштења“, начелство га је крајем јануара 1932. казнило са 10 дана затвора и 25 динара.ћ

Молио је Манојле средску власт да му казну затвора замени за новчану, пошто му је „немогуће затвор издржати, јер би тиме много оштетио“. Није средска власт имала разумевања за Манојлове разлоге, па се дреновачки кафеџија жалбом обратио Краљевској бановској управи у Сарајеву.

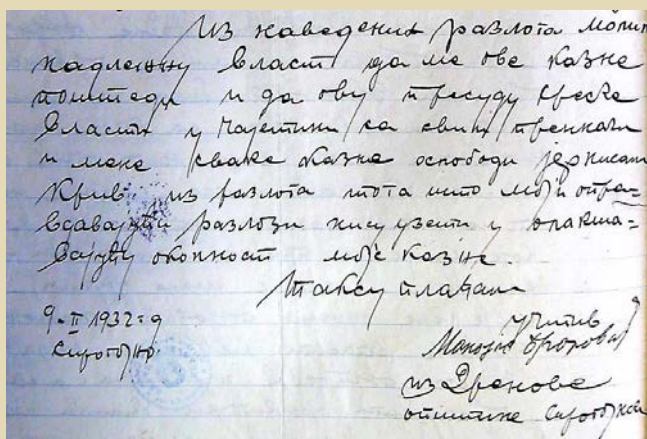
У писму упућеном 9. фебруара 1932. из Сирогојна, Манојле износи одбрану: „Ја нисам могао следовати ондашњем позиву поменутој власти иако ми је благовремено саопштена, што сам имао велику слабост у кући, јер ми је жена била много болесна после порођаја и ја сматрам да ми је првенствено право и дужност била да заштитим и спасем моју жену са којом имам шесторо ситне деце него позив полицијске власти коју сам могао и доцније услед поменутог разлога оправдати. Јер решење које ми је се требало саопштити могло је се исто и доцније мени

уручити, а слабост моје жене, односно порођаја, не може се доцније спасити већ само онда кад за то потреба изискива, а сви доцније предузети фактори били би без успеха.

У исто време извештавам надлежну размотравајућу власт да је мени средско место, полицијска власт од моје куће удаљена за 25 километара, те према томе сматрам да ме је и сама полицијска власт требала блаже казнити

па и ако сам био крив, иако нисам био крив. Напомињем и то: да никада ни зашта нисам био кажњаван ни осуђиван и увек сам следовао свима позивима на време полицијским и другим властима, те према томе иако постоји какве кривце, иако је немам, сматрам да нисам крив и треба ме сваке казне ослободити“.

Манојлову жалбу размотрио је помоћник бана Дринске бановине и проценио да је средска власт претерала. У допису који је 25. фебруара 1932. године упућен из Сарајева, стоји да је „пресуда на закону основана, само је казна одвећ строга, јер нису узете уобзир олакшавне околности: добро владање и признање“. Казна је преиначена тако што је уместо 10 досуђено три дана затвора. Манојле, међутим, није завршио иза решетака. Из акта средског начелства од 11. јуна 1932. године види се да је кафеџија из Дренова положио 130 динара (три пута по 75 динара за три дана затвора, плус 20 динара за решење и трошкове) и тако избегао одлазак иза решетака. Тако су муке по Манојлу, проузроковане жениним порођајем и неодазивањем чајетинској полицији, добиле срећан завршетак. **З. Ж.**

Вуле и Видоје пријатељи из света математике

Све се свело на бројеве, почевши од личног броја, па броја телефона, разних ПИН-ова...

У последње време показало се да се без математике не може ништа постићи у животу. Све се свело на бројеве, почевши од личног броја, па броја телефона, разних ПИН-ова и тако даље. Ни име ни презиме ништа не значи ако нема броја, такво је време дошло. И компјутери су, уствари, примењена математика.

Међутим, до седамдесетих година рачуналке су стајале поред школских табли. На њима су ђаци у то време стицали основна знања из математике, које су им преносили њихови разредни учитељи. А већ од петог разреда математика су предавали наставници, с тим што у многим школама није било довољно стручног кадра, па су тај предмет предавали у вишим разредима и учитељи. То је време између шездесетих и седамдесетих година.

Један од тих учитеља математичара био је и Вукосав Радмиловић Вуле, који је завршио учитељску школу у Ужицу 1956. године. Ванредно је полагао на ужичкој Вишој педагошкој школи и 1972. године дипломирао за наставника математике. Радно искуство је стицао радећи у више школа.

Предавао четири предмета

Прво је Вуле радио у школи у Семегњеву 1956. године где је било 125 ђака. То је уствари била шесторазредна школа, а што је условљавао број ученика који су похађали наставу. Касније пре-

лази у Мачкат у осморазредну школу, ту је предавао математику, хемију, физичко и музичко. У Чајетину прелази 1. септембра 1961. године, где је такође предавао више предмета, а неколико година касније почиње да предаје само математику.

Сваки разред је имао по два до три одељења, а школа је бројала преко 500 ђака. Вуле је имао обично по пет одељења којима је предавао, дневно пет до шест часова. Тада се радило и суботом.

„Ђаци су били културни и

Стаматовић, а припремали су их наставници Милорад Туцовић и Видоје Лазовић” сећа се Вуле.

Пријатељство с ментором

Године 1964. студент Више педагошке школе, група математика, студент Видоје Лазовић је упућен у основну школу у Чајетини где је стицао праксу одржавање практичне наставе. За ментора му је додељен Вукосав Радмиловић Вуле. Од тада почиње њихово пријатељство.

Вукосав Радмиловић и Видоје Лазовић

пристојни. Уважавали су све наставнике. Постојале су и разне секције, од спорта па до фолклора. Наше ђачке екипе су редовно побеђивале на такмичењима основних школа у фудбалу и кошарци, а као круна постигнутих резултата је учествовање на републичком такмичењу из математике, где су своје знање показали Снежана Бућић и Милован

„Као наставник математике почињем да радим 1965. године”, започиње причу Видоје Лазовић. „Прво у Сирогојну, где сам живео два месеца. Након тога прелазим у Чајетину у Школу ученика у привреди, ту је директор био Милутин Арбутина. Услед недостатка кадра поред математике предавао сам и још неке предмете”.

Радило се шест дана у седмици и то углавном у вечерњим часовима, тако да је имао и по 30 часова недељно. Године 1968. почиње да предаје у ОШ “Саво Јовановић Сирогојно” у Чајетини где почиње да ради са својим ментором Вулом, са којим је увек имао добру сарадњу.

Из математике у пољопривреду

„А што се тиче ученика”, наставља Видоје, „било је оних који су волели математику, али је било и оних који нису баш волели овај предмет. Али сам се трудио у оквиру својих могућности да им учиним овај предмет што приступачнијим и да им пренесем основна знања која ће им бити неопходна у току даљег школовања”.

Вукосав Радмиловић Вуле данас живи у Шиповику, где проводи своје пензионерске дане. Бави се пољопривредом, има неколико оваца и јагњади. Често га можемо видети у пролазу кроз Чајетину, када обилази своје унучке и праунучку. Здравље га служи поприлично добро и ни на шта се не жали. Највише воли да чита дневну штампу и решава укрштене речи. Често му свраћа његов колега и стари пријатељ Видоје, мало поседе и сете се старих дана.

Видоје Лазовић највећи део времена проводи у Јевремовићима. Помало се бави пољопривредом, али је најрадоснији када је са својим унучима, којих тренутно има петоро. Нада се да ће бар неко од њих бити добар математичар.

Мирослав Весовић

Болница на Златибору у хотелима и кафанама

Пише: Милосав Р. Ђенић

Борбе по западној Србији, у јесен 1941. године, постојале су све интензивније што је узроковало све већи прилив рањеника у три ужичке болнице. Да би се спречило загушење и тотални колапс, 15. новембра у Врховни штаб су позвани Владимир Дедијер, Митар Бакић и др Ђура Мештеровић где су добили задатак да у околини града пронађу погодне објекте за формирање нове болнице, уз препоруку да прво погледају туристичке објекте на Златибору.

Комисија је на Краљевој Води прегледала бановинске објекте: хотел „Краљева вода“ и виле „Београд“ и „Чигота“, затим угоститељске објекте Секуле Галдовића, Инвалидски дом и 21 вилу, а на Палисаду кафане Марка Марковића, Живојина Чоловића, Вељка Кремића, Андрије Јевремовића, Веља Јовановића Отрова и Војина Пауновића и 32 летњиковца. Како приватне виле нису отварали, оквирно су проценили да се у ова два насеља може сместити око 600 рањеника.

По повратку са Златибора чланови комисије су одмах поднели извештај врховном команданту. Обзиром да се радило о насељима у непосредној близини Ужица, са већ опремљеним зградама и функционалним кафанама у које су се одмах могли сместити рањеници и уз погодност да су са градом повезани одличном саобраћајницом, Штабу ужичког НОП одреда и команди места у Ужицу издато је хитно наређење да се упуту потребно људство на Краљеву Воду и Палисад, отворе објекти и припреме за прихват рањеника.

Брзо је пронађена и одговарајућа особа која ће водити ову здравствену установу. На позив Врховног штаба, 21. новембра др Јулка Мештеровић, лекар Посавског одреда, хитно напушта Рогачицу и долази у Ужице, где је уведена у дужност управни-

Др Херберт Краус

ка болнице на Златибору. Већ сутрадан стигла је на Краљеву Воду и у свој дневник записала: „Стигла сам на Златибор. Гледам где ћемо да сместимо болницу. Нада Марковић ме извештава да је чула за експлозију у фабрици оружја у Ужицу“.

Амбуланта у вили „Београд“

Поменута експлозија у фабрици оружја убрзала је евакуацију лакших рањеника јер је у ужичким болницама требало ослободити постеље за раднике са тешким опекотинама. И поред веома тешке ситуације транспорт рањеника текао је потпуно нормално. Сећајући се тих дана тадашњи студент медицине Станислав Грцо Пишчевић каже: „Следећег дана по избијању експлозије у трезорима, 23. новембра са медицинарком Јелисаветом Миленковић допратио сам два камиона лакших рањеника на Краљеву Воду. Све су то били борци са лакшим ранама, који су сами напуштали болничке кревете и без помоћи се пели на камионе.

Сместили смо их у тадашње бановинске виле. Сваки рањеник добио је кревет, а по једну собу двојица, највише четворица. Задржани смо да им пружамо сву медицинску негу. Првих неколико дана лекарски прегледи и деоба лекова вршени су уредно. Уз надзор лекара, вршили смо свакодневна преврјања. Амбуланта је била смештена у данашњој вили „Београд“ у

Др Јулка Мештеровић

коју су рањеници сами долазили. Храна је на време сервирана у ресторану хотела „Краљева вода“, где је била смештена и управа болнице. У кухињи и ресторану, поред партизанских куvara, радило је још неколико жена из Ужица и група избеглица из Словеније смештена по оближњим вилама“.

Када је 26. новембра почела немачка офанзива на слободну територију наређена је општа евакуација рањеника на Златибор. То је било оне ноћи када су др Гојко Николиш, начелник Санитета, и политички комесар Ужичког одреда Милинко Кушић морали хитно напустити болницу у Севојну и доћи у Врховни штаб. Одмах по доласку оперативни официри их обавештава да је војна ситуација на свим секторима веома критична, а потом преноси наређење врховног команданта да се рањеници из свих партизанских болница широм ослобођене Србије морају хитно евакуисати на Златибор. За извршење овог задатка сву одговорност пред Врховним штабом сносиће др Гојко Николиш.

Евакуација рањеника извођена у грчу

Др Гојко Николиш је хитно сазвао састанак управника свих болница, партизанских лекара и представника болничког особља на коме је изнео своју замисао реализовања евакуације. План је у целини прихваћен и усвојен, а потом су подељена задужења

Др Гојко Николиш

и извршен распоред послова. У оперативно руководство ушли су др Дејан Поповић, др Ђура Мештеровић, др Гојко Николиш, др Борис Андерсен и лекар Мика Павловић. Формирано је пет група са одговорним руководиоцима и то: за набавку превозних средстава, утовар рањеника, прихватање и смештај рањеника на Златибору, пребацивање медицинских инструмената, санитарског материјала и лекова и евакуацију постељине и намирница. Одређени су и лекари и болничарке који ће пратити рањенике и пружати помоћ у покрету, као и лекарске комисије за разврставање рањеника по тежини рана, односно одлучивање ко ће ићи пешице, а ко бити превезен колима.

Рањеници издвојени да иду пешице одмах су сврстани у групе. Већ у рано јутро 27. новембра већина је напустила Ужице и сараније договореним руководиоцима кренула према Златибору. Међутим, транспорт саобраћајним средствима наилазио је на велике тешкоће, јер је за кратко време морало бити превезено неколико стотина људи са једним аутобусом, амбулантним колима, путничким аутом и три камиона. Посао су успоравале многе објективне тешкоће као мали број превозних средстава, чести кварови на возилима, недостатак људства приликом утовара и истовара и замор возача, који су возили без смене и одмора, и дању и ноћу. То су били разлози што је евакуација из-

вођена у грчу, са доста нервозе и узбуђења.

Нервоза је 27. новембра почела и на Златибору. Управник болнице др Јулка Мештеровић тога дана је у свој дневник забележила: "Јавили су ми телефоном из Ужица да треба организовати смештај за шездесет тешких рањеника. Растрчале смо се Нада, ја и још десетак жена, Ужичанки. Радимо форсирано. Хотел и виле су спремљени: постеље намештене, прозори опрани, подови орибани. Опет ме зову на телефон.

- За сутра ујутру припремити смештај за сто рањеника - гласи наређење с другог краја жице, а већ после два сата поново јављају.

- Шаљемо триста рањеника!

- Шта ћу сада? Где да их смештим?

- Снађи се! Простири сламу! Отвори све виле и Инвалидски дом - добијам једноставан одговор.

Организује се велика централна болница. Ништа не разумем шта се збива, али осећам да се нешто страшно одиграва. Са свих страна, а не само из Ужица, придолазе рањеници. Зовем телефоном др Дејана Поповића, питам да ли и њих да примим, а он одговара:

- Свима који дођу омогућити кров над главом. Општа централизација рањеника. Нема времена за дискусију. Треба радити пуном паром - и прекидамо разговор".

Станислав Грцо Пишчевић каже: „Нас неколицину медицинара хитно је позвала др Јулка Мештеровић и упознала са тешком ситуацијом. Добијамо задатак да откључавамо објекте на Краљевој Води. Кад смо отворили неке виле, видели смо да се у њих може сместити мали број рањеника. Сећам се, у летњиковцу генерала Миливоја Јоксимовића налазило се само неколико малих собица са укупно шест лежаја. Све је то било недовољно, па нас упућују на Палисад. Тамо приватне објекте нисмо отварали, смештај смо обезбедили у тамошњим кафанама и ресторанима. Посетио сам угоститељске објекте Вељка Кремића и Живојина Чоловића. Тражио сам да из сала одмах из-

несу столове и столице и простру сламу, Чоловић се у почетку противио да затвори локал, али кад сам му објаснио тренутну ситуацију са рањеницима, одмах се дао на посао".

Сурвао се аутобус

Нико од руководиоца болница, па ни руководиоца санитета Врховног штаба др Гојко Николић, није знао колико је критична војна ситуација, нико није ни слутио колико су рањеници угрожени приближавањем непријатељских колона Ужицу. Др Николић пише: "Врховни штаб ми је наредио да извршим потпуну евакуацију из свих градова ослобођене Србије. Покуљали су потоци рањеника из Чачка, правца Ваљева и од Рогачице тако да је Ужице одједном постало критично уско грло. За даљу евакуацију на Златибор стављена су ми свега три камиона, једна санитетска кола и један аутобус.

прави кркљанац. Вагони су пуни рањеника на носилима. Испред железничке станице такође носила. Где год кренеш само рањеници - неко на штакама неки и на коњима. Гојко Николић јури од болнице до железничке станице, од Ужица до Чајетине и на траг, надзирава ток евакуације".

О организацији евакуације примедбе је изнео и др Херберт Краус: „Сутрадан рано пробудили су ме и обавестили да ме зове др Ђура Мештеровић. Кад сам му се јавио рече ми да је промењена одлука о мом распореду и упутио ме да помогнем преношење рањеника из воза у камионе и аутомобиле који су их возили на Златибор. То преношење није се одвијало како треба. Поједини шофери настојали су да се провуку у град и да се једноставно изгубе. Догађало се да стигне воз са 5-6 вагона пуних рањеника и заустави поред неколико празних камиона,

Др Херберт Краус такође говори о драми 29. новембра: „Евакуација је трајала од зоре. Повремено су авиони надлетали и бомбардовали варош. Кад су нестајали ми смо настављали рад, а чим би се поново јављали воз је одлазио у тунел испод Старог града и то неколико пута. Кад је поподне бомбардовање постало интензивније ускочио сам у воз који се више није враћао у Ужице. Са златиборског пута јављали су нам да пожуримо према Кремњима. Кад смо стигли на железничку станицу ми лекари и болничарке изнели смо рањенике из вагона и пренели у оближњу основну школу. Иако је то недалеко од пруге, нешто мало на узвишици, за нас исцрпљене био је огроман напор. Пошто смо их сместили, кренули смо у село да тражимо кола и људство да рањенике пребацимо на Златибор, али је то био неизводљив посао".

Фотодокументација ТО Златибор

Предратни Златибор

И овај један аутобус је првога дана био изгубљен: сурвао се низ стрмину Палисада, срећом без рањеника, на повратку у Ужице. Погинуо је само шофер. Осим кризе у времену и транспортним средствима ситуација је погоршавала и жестока зима која је баш тих дана отпочела. Мраз је био тако жесток да сам био сведок како се на платформама камиона леди гној који је истицао из рана".

Дана 28. новембра др Јулка Мештеровић записала је у свој „Дневник": "Огромне колоне рањеника већ два дана и две ноћи наилазе преко Чајетине, камионима, колима, луксузним утомобилима, на коњима, фијакерима, а и пешице. Сва су возила мобилисана за пребацавање болнице из Ужица. На железничкој станици у Ужицу је, кажу,

али није било довољно људи да их брзо пренесу из вагона у камионе. Заједно са болничким особљем преносио сам рањенике и пазио да се шофери не изгубе или оду са празним камионима. Једном речју, била је велика гужва. Имао сам утисак да је све то било слабо организовано и никако нисам могао да обављам тај посао брзо и експедитивно. Сећам се да је наишао један друг и почео да се интересује како тече евакуација. Одговорио сам му:

- Ово ништа не вреди. Интересује ме само ко је ово овако организовао и ко је одговоран за ову евакуацију?

Он се насмеши и одговори ми: -Ја сам доктор Николић, санитетски референт Врховног штаба. Ја сам организовао и одговоран сам за све ово.

Евакуација рањеника из Ужица, која се два и по дана одвијала у грчу, у почетку је ипак извођена доста организовано и успешно захваљујући великом самопрегору и пожртвовању целокупног медицинског особља и осталог персонала ангажованог на том хуманом задатку. Међутим, како је време текло све је било мање реда у организацији посла, посебно критичан био је последњи дан, 29. новембар. Честе сирене за узбуну, а затим авиони у бришућем лету, бомбардовање и митраљирање града онемогућавали су нормалан рад. Особље задужено за транспорт рањеника, уморно и преплашено, склања се у заклоне и више се не враћа. Пуни камиони рањеника остављени код Соколане, одлазе у задњи час, испред немачких тенкова. ▲

Песникиња Милојка из Јабланице

Одмалена Милојка Ђуровић пише разне песме, написала их је преко 200.
Пише и за певаче народне музике, таквих песама има двадесетак

Нисам сликар да по платну шарам,
ни градитељ, да градове стварам"...
Ово је део једне од многобројних пе-
сама Милојке Ђуровић, песникиње из села
Јабланице.

Почела је Милојка да пише 1960. године.
Прво су то биле дечије песмице, углавном о
школи и ђацима. Била је одличан ђак и тада
је директор школе Витомир Јаковљевић Фафа
изјавио да је најбоља у четвртм разреду, а
може да се каже и у целој школи.

Десила се ситуација да је учитељ казнио
ђаке, тиме што им је свима смањено за оцену
ниже. Да би то поправили морали су за пет
минута да напишу песмицу. Па ко уме - уме.

„И ја сам песмицу написала, а звала се
„Крај школске године се ближи“, сећа се
песникиња. Учитељу се допала песмица тако
да је Милојка одмах поправила оцену и до-
била петицу. Поред тога, песмица је заврши-
ла и на школским зидним новинама.

„Била сам пуна среће и тако је кренуло.
Мало по мало и почела сам да пишем о раз-
ним догађајима, углавном шаљивим. И ту
сам видела свој таленат“.

Милојка је одрасла у Доњој Јабланици у
Јевтовићима, фамилија Шушић, у побожној
фамилији где се никад није седало за сто док
деда Алекса не прочита „Оче наш...“ Од њега је
доста научила и чула паметних речи којих
се и данас придржава. Удала се веома млада,
са 15 година, и родила троје деце. Живи са
најмлађим сином и унуком, која иде у чет-
врти разред основне школе.

И даље пише песме кад год јој дође инспи-
рација. Написала је око 200 песама. Пише
све: за децу и за одрасле, и за певаче, а изда-
ла је и књигу под насловом „Од срца за децу“.
Штампала ју је у тиражу од 100 примерака,

Милојка Ђуровић

а продала је више од пола, што доказује ква-
литет њених песама. Још увек јој траже књи-
ге, али јој је потребан новац да би штампала
ново издање. Пише и родољубиве песме (о
Косову и Србији), породичне (о свом оцу и
унуци). Није заборавила ни наш Златибор,
где је описала његову лепоту:

*„Златиборе и борови твоји,
највише се љознају љо боји,
златни били и златни остали,
све од дана од кад су љозтали...“*

Милојка пише и песме за певаче народне
музике, у свакој песми може неко да се про-
нађе. Оне изазивају јаке емоције код читала-
ца, који не остају равнодушни. Неки од на-
слова су: „Туго моја сапутнице“, „Ти си моја
огрица“, „Љубавна тајна“ итд. Има их преко
20, све за народне певаче, па ко је заинтере-
сован нека се јави.

„Мене није срамота од мојих песама“, каже

Милојка, „јер не пишем никакве глупости. То
су квалитетне песме, али ми је жао што их
још нисам заштитила. Ако је неко заинтере-
сован, лако ћемо се договорити. Није лако
написати добру песму“.

*Поред љуби, љо крај једној бајрема,
Процвештала млада лиља зелена.
Пиља бајрем цвешћу лиљу зелену,
Ко одмара у љом хладу дебелу.
Рече њему лиља из љошаје,
Љубавна се љајна не огаје...“*

Милојка се највише дружи са Душанком,
фамилија су и често се посећују. О песмама
Душанка је рекла следеће: „Она то некако
смисли свака јој част, ја то не умем да смис-
лим. Она седне и зачас то нешто напише, иде
јој од руке. И ја би писала да умем“.

Ко је заинтересован за Милојкине песме,
нека се јави. Она живи у Горњој Јабланици
и лако ћете је наћи.

М. Весовић

Душанка Ђуровић

Снегови преко метра

Душанка живи сама и све ради сама, понекад јој дођу деца те нацепују дрва. Има
нешто оваца, од куће до штале има око 500 метара. И онда дође зима, нападају сне-
гови преко метра. И шта онда? „Узнем лопату у руке“, каже Душанка „и онда почнем
да чистим снег. Једва одоздо изађем, једва се борим са овим кијаметом, јер ми је кућа
подаље од штале“.

Одмах до ње живи Милојка, додуше не живи сама, али снег моа да се чисти. „Није
лако, поготово ове зиме велики је снег нападао. Некад ветар, некад олује, некад лед, па
не може да се иде, велики снег мора да чисти. Шта ћемо, боримо се“, прича Милојка.

Зима јесте лепа. Има своје чари. И скије су лепе, али је лопата корисна. Да ли је боље
бити леп или користан, никад ми неће бити јасно.

М. В.

Поетски прилог сећању на хероје Великог рата

У четвртак, 21. фебруара на Међународни дан матерњег језика у библиотеци „Љубиша Р. Ђенић“ одржана је промоција књиге „Епитаф бесмртнима“ младе песникиње Тоње Жлебич из Зрењанина. О њеном стваралаштву је, уместо рецензента Антонија Ђурића, уводну реч дала Љиљана Ракић рекавши:

„Збирка песама младе песникиње и студенткиње завршне године медицине Тоње Жлебич, под називом „Епитаф бесмртнима“, драгоцен је прилог култури сећања на хероје Великог рата. Изаšla је 2018. године, када је увелико обележавана стогодишњица Великог рата. Како у предговору ове књиге наводи Антоније Ђурић, новинар и публициста, немачки цар Виљем II рекао је да ће учинити част српском народу тако што ће против тог народа послати генерала Макензена који је пре главне битке одржао говор својим војницима: „Ви не полазите ни на италијански, ни на руски, ни на француски фронт. Ви полазите на српски фронт и на Србију. А Срби су народ који изнад свега воли своју слободу и који се жртвује

до последњег. Пазите да вам овај мали народ не помрачи славу немачке армије!“ А каква је борба била најбоље се види по томе што је Макензен подигао споменик браниоцима Београда и на њему написао: „Борили смо се са јунацима из бајке!“ Ти јунаци из бајке су наши очеви и дедови о којима пише Тоња Жлебич.“

Књижевница Мирјана Ранковић Луковић је о збирци рекла: „У времену када се родољубиве песме ретко пишу, када се речи мере на пожељне и мање пожељне и право значење слободе се види магловито, Тоња Жлебич је нашла меру, љубав и начин да

изрази шта мисли и осећа, не додајући и не одузимајући ништа нашим бесмртним јунацима од онога што заслужују. Од голобрадог регрута преко незаног каплара, знаменитих војсковођа који су доносили најтеже одлуке са својим рукама држе судбину толиких бораца, преко мајки које никад судбину своје деце не замишљају тако али је понесу и деце којом се такође плаћа крваво лудовање неких такозваних битних глава, све је Тоња обухватила!“

Сама песникиња објаснила је своју потребу да пише о овој теми: „Осим снажног осећаја ро-

дољубља и патриотизма који су у мени свеprisутни, постојала је велика потреба да безвремене хероје Великог рата померим са маргине заборава и да се на свој начин захвалим и одужим њиховом еписком јунаштву. Моја збирка је моја ода захвалности, култура сећања и скромни допринос да се оживе успомене на оне који никада не смеју бити заборављени.“

У току вечери песникиња је публици изнела и неке занимљивости о јунацима о којима је писала, а промоцији је допринео и хор ОШ „Димитрије Туцовић“.

Д. Росић

Уметност која следи далијевски надреализам

У првој половини фебруара ликовна публика је у сали Библиотеке „Љубиша Р. Ђенић“ могла да види изложбу графика аутора Александра Девића. То је уметник који је Факултет примењених уметности завршио у Београду 1978. и на том факултету магистрирао 1998. године на одсеку графике. Радио је у средњој Уметничкој школи „Ђорђе Крстић“ у Нишу, неколико година предавао на Факултету ликовне уметности и био директор нишке Галерије савремене уметности.

Девић је учесник бројних колективних изложби у земљи и иностранству. Самостално је излагао у Србији и Грчкој. Више стотина Девићевих графика и слика налази се у приватним колекцијама у Грчкој, Немачкој, Италији, Холандији, Данској, Француској и Америци. Добитник је многих значајних награда, признања и похвала. Уметност Александра Девића описују речи ликовног

Фото никић

критичара Милета Тасића који каже да овај уметник на најбољи начин следи онај, тако оригиналан и незаобилазни „далијевски“ надреализам, нудећи нам и нешто ново.

Изложбу је отворила Снежана Ђенић, директорка Библиотеке „Љубиша Р. Ђенић“, која је овом приликом истакла велико задовољство што смо угостили изузетног и несвакидашњег уметника као што је Александар Девић.

Аутор изложбе је поздравио чајетинску публику, објашњавајући да је његово сликарство разнолико и да то што виде у оквиру ове поставке представља само један сегмент његовог стваралаштва. **Б. Ч.**

Ускоро премијера другог дела филма „Иза затворених врата”

Од 14. фебруара на Јутубу се завртео тизер за други део филма „Иза затворених врата” Давида Колаковића, који је већ првим делом, снимљеним 2014. године, оставио одличан утисак, судећи према постигнутом броју прегледа.

Овај „први златиборски хорор”, како су га назвали, који је 2015. освојио Златну призму на 10. Фестивалу српске фантастике, добио је свој наставак, овога пута у виду дугометражног филма. Шта од њега можемо очекивати – тизер даје само наговештај, а глумачка екипа која очекује спуштање последње клапе ових дана, каже: све и свашта. Јер, овога пута филм жанровски није рађен са циљем да буде само хорор. Такође, куриозитети Давидовог другог филма су: мноштво ликова које у овој средини сусрећемо као рођаке, другове, сараднике...глуме у њему; појављивање бројних и различитих врста животиња; оригинална музика

писана управо за овај филм; величанствени снимци природе златиборског краја... „Авиони, камиони”- жаргонски (а и бу-квално) речено.

Број прегледа тизера се само у шест дана попео на више од 2.000 прегледа, што довољно го-

вори у прилог вештине овог младог ствараоца који је подједнако добар у избору теме, сниматељском и редитељском послу, одабиру глумачке екипе и свим другим „филмским” пословима.

Ово јесте аматерски филм. Али свакако није урађен тако,

судећи према (привилеговано) одгледаном материјалу.

„Иза затворених врата 2” ће имати премијеру у чајетинском Дому културе највероватније у марту, каже Колаковић.

**Мирјана Ранковић
Луковић**

Вече севдаха у Чајетини

Концерт под називом „Три севдаха” одржан је у чајетинском Дому културе, у организацији Спортског центра Чајетина. Захваљујући врхунским музичким уметницима окупљеним у Београдском соул секстету, чајетинска публика имала је прилику да ужива у мелодијама са три различита дела света, три различита музичка жанра и три различите музичке културе, које управо спаја севдах. Чајетинска публика је нешто више од сат времена уживала у зву-

цима севдаха Аргентине, Америке, и Балкана, захваљујући врхунским музичким уметницима, који су знање и звање на инструментима стицали на престижним универзитетима у земљи и иностранству, на челу са Николом Мијаиловићем, маестром на труби који је већ неколико година члан стручног жирија на такмичењу трубачких оркестара западне Србије, које се одржава на Златибору.

„Желео сам да представим себе као умет-

ника, а не некога који је сваке године члан жирија, и да све моје колеге и сви трубачи које оцењујем на такмичењу упознају и неке друге жанрове и друге музичке стилове. То ће им помоћи да изворну музику, коју свирају сјајно, свирају још боље и буду још бољи трубачи”, каже Мијаиловић.

За кристално чисто музицирање, поред Николе Мијаловића и маистра Ненада Љубеновића, побринули су се Игор Дражевић, Синиша Јовић, Стеван Бата Ковачевић и Јелена дама у саставу, вокални солиста Јелена Јаковљевић.

„Севдах је једна посебна врста осећања коју има сваки човек. У древној Индији то је названо „црном жучи” која проради у човеку када је исувише срећан или исувише тужан. Ми се кроз „Три севдаха” бавимо том врстом музике и велико нам је задовољство. Окупили смо шест врхунских музичара у домену класичне музике и желели смо да на један сасвим нови начин приступимо посебној врсти аранжмана”, истиче Јелена Јаковљевић.

Београдски соул секстет гостовао је у многим градовима у Србији. Очекују их наступи широм Европе, а љубитеље севдаха ускоро ће обрадовати ЦД-ом са одабраним нумерама.

Д. Росић

„Капија сећања” у галерији „Чигота”

Ову зимску сезону галерија „Чигота” је затворила изложбом слика Сање Савић Страке из Земуна. Њена уметност заснована је важним делом на сећањима на најраније детињство којем се на различите начине, другачијим сликарским техникама, кроз призму сазревања, враћа.

Једно двориште, стара оборена капија, травњак, окућница и расходовани дечји бицикл главни су елементи не само графика и слика уметнице Сање Савић, већ и анимираног филма који је био и њен дипломски рад. Њиме је освојила прву награду на Интернационалном фестивалу студентског анимираног филма „Балкан” 2009. године.

„Ја сам све те емоције и осећања преточила у основне ликовне елементе: линију, боју, облик, текстуру, структуру, што ме заправо највише суштински интересује. Занимљиво код тог опуса је да он има продужени временски период на који се враћам са ове временске дистанце. Све сам то по-

чела да претачем у акрил на платну, а касније ћу радити и уљем. Слика „Капија сећања” је склоп свега. Рецимо, бицикл који је раније био крхк и ломљив и појављивао се првобитно у виду сенке, у новим делма добија неку снагу, јачину и почиње поново да вози”, објашњава Сања Савић.

„Врата сећања”, „Страх”, „Уздах”, „Ауто-портрет из сећања” само су неки од назива Сањиних дела која снажно осликавају упечатљиве сегменте једног детињства у пределима где углавном доминирају детаљи сеоске средине. Поред овог опуса који ће се настављати, како сама уметница каже, она ради и илустрације за књиге. За брошуру коју је радила у оквиру акције за превенцију алкохолизма на међународној изложби „Златно перо” такође је добила награду.

Сања Савић тренутно ради на циклусима пејзажа великог формата Увац и Требиње. Након „Чиготе” излагаће у Дому ваздухопловства у родном Земуну.

М. Р. Л.

У Чајетини се десило позориште

Љиљана Стјепановић међу глумцима представе „Лепотица Линејна”, настале као тежња за децентрализацијом позоришта

Лепотица Линејна” је представа која се већ шест година успешно игра широм Србије. Рађена је према тексту Мартина Макдоне, режирао ју је Милош Јагодић, а у њој глуме Љиљана Стјепановић, Јелена Стајковац, Ђорђе Марковић и Никола Ракић. Ову драму је имала прилику да погледа и чајетинска публика.

Представа „Лепотица Линејна” се бави темама као што су елементи насиља у породици, право на избор и слободу сопственог идентитета, али пре свега је ово људска драма испричана на начин који се разуме и прихвата као прича која је и данас нечија груба и тешка стварност.

„Ја сам са 27 година почела да радим овај комад и помислила сам: Боже, коме се ово дешава и ко живи овакав живот, ко има овакве проблеме? Али, ово је све присутно и без обзира на то да ли је у целисти баш тако како се у нашем комаду одвија, многе жене, кћерке, мајке, се препознају. Однос између мајке и кћерке треба да буде, и суштински јесте, најјачи”, каже глумица Јелена Стајковац, која тумачи главни лик у представи.

Свесна да има право на живот који подразумева и заљубљивање, стварање сопствене породице, право на смех и срећу, Морин из представе само је уствари заточеник сурове стварности у којој њена мајка из потаје вуче све konce и диктира ток њене будућно-

сти. Ни сама није лик који је лако прихватити са мрачним странама које на сцени повремено избијају кроз дијалоге и поступке, а резултирају чином који, иако схваћен, јесте неопростив. Без обзира на тежину теме, Јелена Стајковац, која је и продуцент представе, објашњава:

„Са великом радошћу је, без обзира на овако тежак психолошки жанр, играмо зато што присуство Љиљане Стјепановић на сцени – наше велике глумице, пре свега великог човека, колеге – и дивних колега какви су Ђорђе Марковић и Никола Ракић и екипе крушевачког позоришта, чине да се радујем сваком извођењу. Захвална сам општини Чајетина на подршци да представу и овде изведемо. Ово је дивна сала, а вечерас је публика била изузетна. То говори у прилог томе да ова средина зна да препозна позориште и заиста се вечерас овде позориште десило”, наглашава Јелена.

Говорити о начину на који је овај комад одигран неупутно је када се има у виду бравурозност којом Љиљана Стјепановић плени, било да су у питању телевизијски или позоришни пројекти. А у корак са њом ишле су и млађе колеге на челу са Јеленом Стајковац. Музику и сонг за „Линејну” потписују Милан Ђурђевић и „Неверне бебе”. Представа је настала као тежња и борба за децентрализацијом позоришта.

Мирјана Ранковић Луковић

Кошаркаши „Златибора“ на путу ка Суперлиги

После слабијих издања у јануару, кошаркаши „Златибора“ значајно су поправили свој učinак у Кошаркашкој лиги Србије, тако да се налазе на прагу пласмана у Суперлиги.

Боља издања најавио је меч у Београду, против „Динамика“. Чајетинци су поражени после два продужетка, иако су били чак и у прилици да славе са линије пенала. Пропуштено на тм мечу исправљено је у дуелу на свом паркету, против „Новог Пазара“ (100:86), најпријатнијим изненађењем сезоне. Домаћи тим је био вема успешан у шути за три поена, Богдан Ризнић имао је дабл дабл (17 поена и 12 скокова), Стефан Крстајић је за непуних 15 минута у игри постигао 14 поена, а више него запажен дебу у дресу „Златибора“ имао је новајлија Алекса Николић.

Уследило је гостовање „Беовуку“, на којем је „Златибор“ дошао до победе после великог преокрета. Чајетинци су у трећој четвртини имали 11 поена минуса (62:51), али су у завршним минутима тог периода, а потом и у четвртој четвртини преузели контролу над игром.

Још једно убедљиво издање на домаћем паркету изабраници Вање Гуше приказали су у дуелу са „Дунавом“ (80:66), у мечу на којем су у једном тренутку војдрили и са 27 поена вишка. Чајетинци су водили током читавог меча и већ на полувремену имали осетних 14 поена предности. Никола Павловић је имао 20 поена и шест скокова, а Крсто Бјелица је био близу трипл дабл учинка (19 поена, десет скокова и седам асистенција).

Серију успешних резултата наставили су и кадети КК „Златибор“. Они су најпре у кратком временском ин-

тервалу два пута савладали вршњаке и Пријепоља (93:45 код куће, 96:84 у гостима), уз посебно запажене партије Павла Пећинара (постигао укупно 75 поена на ова два меча), без којег је „Златибор“ успео да савлада „Слогу“ из Пожеге на свом паркету са 70:65. На гостовању екипи КК „Пожега“ поражени су са 100:81, али је овај меч обележио učinак капитена „Златибора“ Ђорђа Лојанице (65 поена), што је рекорд у млађим категоријама. Кадети „Златибора“ из девет мечева имају učinак од седам победа и два пораза.

И. Ј.

Надмоћно против комшија на опроштају тренера Вање Гуше

После значајне победе на гостовању екипи „Тамиша“ у 22. колу КЛС, кошаркаши „Златибора“ наставили су победнички низ на свом терену 25. фебруара у дворани СТЦ „Златибор“. И то сјајном игром и убедљивом победом против комшија, ужичке „Слободе“, коју су победили и у првом делу првенства у Ужицу. Ношен бодрешем својих навијача расположени домаћи тим стигао је до „стотке“ (100:79) и тиме практично већ обезбедио пласман у Суперлигу. А овај меч два ривала, потврда садашње премоћи чајетинског спорта у односу на ужичке (и фудбалери „Златибора“ су у првенству оба пута победили „Слободу“), протекао је у знаку опроштаја сјајног тренера КК „Златибор“ Вање Гуше од ове екипе коју је успешно водио. Он ће тренерску каријеру наставити у Бахрину. У знак захвалности за постигнуто, Вања Гуши је председник општине Чајетина Милан Стаматовић на овој утакмици уручио уметничку слику, а од навијача тренер је на поклон добио потписани дрес. КК „Златибор“ ће убудуће водити досадашњи помоћни тренер Страјин Недовић.

З. В.

Златибор Ере и Никшић победници Турнира ветерана

Финалисти обе категорије петог кошаркашког Турнира ветерана у Чајетини били су играчи домаћих екипа, а остварили су половичан učinак. У категорији 45+ Никшић 1995. је у репризи финала од пре две године савладао Златибор Ере са 54:53 и дошао до титуле после четири године паузе. У веома динамичној утакмици оба тима су се смењивали у вођству, а кључне поене са линије пенала за Никшић реализовао је Маројевић, после чега домаћи нису успели да искористе шут за победу.

Екипа Златибор Ера 35+ је у борби за трофеј савладала Београд са 49:43 и тако дошла до пехара после две године. Прошлогодишњи победници морали су да се ове године задовоље освајањем трећег места. У категорији 45+ Нови Београд је у мечу са неколико преокрета савладао екипу Београда са 51:49, док је Ваљево 35+ победило Требиње са 58:52.

Турнир је и ове године одржан у дворани Спортског центра Чајетина.

И. Ј.

Пакети за децу из „Зрчка“ од кошаркаша „Златибора“

Играчи и стручни штаб КК „Златибор“ уручили су пакете са слаткишима деци из Дневног боравка „Зрчак“. Овим је окончана акција клуба одржана крајем претходне године, током је организовано прикупљање слаткиша, којем су се одазвали љубитељи кошарке.

–Драго нам је што смо у могућности да овим скромним поклонима укажемо одређену пажњу овој деци. Требало би да се читава заједница, у одређеној мери и спрам могућности, посвети њима, пажња им је по-

ребнија него сами поклони – каже капитен КК „Златибор“ Раденко Смоловић.

–Изненађени смо и веома нам је драго због овога. Деца се радују поклонима, али и дружењу са кошаркашима. Важно им је да се осете равноправним члановима заједнице, да проводе време у контакту с другим људима, да буду прихваћени и вољени. Уживали су играјући кошарку са првотимцима „Златибора“, једно лепо искуство за њих које их је веома обрадовало – изјавила је Марина Кутлешић, координатор „Зрчка“.

И. Ј.

Фудбалери „Чајетине“, са клубе предвођени новим тренером Драганом Вујовићем, започели су припреме за пролећну полусезону Златиборске окружне лиге. Пред њима је недавно зацртани циљ, који је јасан – борба за пласман у виши ранг такмичења. У складу с тим, екипа је значајно појачана у зимској паузи, довођењем неколико имена која се, поготово за овај ранг такмичења, могу сматрати капиталним појачањима. Ту су некадашњи капитен Златибора, Жељко Станић, затим Марко Костадиновић и Дејан Филиповић, као и неколико повратника.

– Свакако да имамо неколико значајних појачања у односу на прошлу полусезону. Екипа је озбиљнија... Да ме неко не схвати погрешно, мој претходник Немања Кутлешки је веома добро радио, али тај тим није имао овај потенцијал. Имамо ква-

литет за виши ранг, момци раде добро, сви они знају да играју фудбал, само им треба вратити мало снаге и озбиљности. Само тако можемо доћи до циља који је управа клу-

ба поставила пред нас, а то је друго место у лиги и самим тим бараж за виши ранг – каже тренер Вујовић, додајући да не сматра оптерећењем чињеницу да је тим преузео на по-

ловини сезоне, док су у међувремену стремљења клуба виша него јесенас.

–Изазова се не бојим, рад у овом спорту ми није стран. Прте двадесетак година сам увео ФК „Златибор“ у Српску лигу. Ово је окружна лига, не потцењујем никога, али мислим да ова екипа заслужује најмање зонски ранг такмичења. Немања Кутлешки воли да ради, ја ћу га усмерити и он ће вероватно наставити да ради овај посао после мене. Ја сам доста дао фудбалу, а практично нисам ништа од фудбала добио зауврат (смех). Остаћемо заједно док не завршимо оно што смо зацртали, па ћемо видети за даље.

И. Ј.

Успешна сезона за златиборске скијаше

На Светском првенству у нордијском скијању у аустријском Сефелду учествовали су представнице Златибора Ања Илић и Јелена Ђорђевић, што је било круна сезоне за смучарске клубове „Звезда“ и „Златибор“, најуспешније колективе у нордијском скијању у Србији.

На скупу најбољих светских нордијских скијаша у Аустрији, представници клубова из општине Чајетина су учествовали у три трке које је директно преносио Еуропорт. У квалификацијама за спринт трку на 1.200 метара скејт стилем у конкуренцији 113 такмичарки Ања Илић из СК „Звезда“ је заузела 81. место са временом 3:05.57, што је 36,13 секунди заостатка за првопласираном.

На истој трци учествовала је и Јелена Ђорђевић из СК „Златибор“ и на свом дебију на оваквим такмичењима остварила време 3:48,08 (104. место), а са 16 година је једна од најмлађих учесница Светског првенства. У квалификацијама су се такмичиле и остале српске смучарке Маида Дрндић (79. место) и Анастасија Војиновић (92. место).

Смучарски клуб „Звезда“ имао је још једног свог представника пошто је Милош Милосављевић заузео 114. место са временом 3:44,47 у квалификацијама на 1.600 метара. Тиме је остварио други најбољи резултат међу члановима српске репрезентације иза Рејана Шмрковића (106. место) а испред Сабахудина Растића (121) и Александра Миленковића (128). У трци на 10 км првак Србије у апсолутној категорији Милош Милосављевић је заузео 30. место са временом 32:41,4.

Чланове тима Србије на такмичењу у Сефелду у по-

крајини Тирол водио је селектор Никола Јеремић са Златибора, а Светско првенство у нордијском скијању одржава се на сваке две године и представља велико искуство за младе представнике Златибора. На шампионату су учествовали и такмичари који су се претходних година такмичили на „Златиборском купу“ на Тић пољу, попут Аргентинаца Матијаса Зулоаге, Франка и Марка дал Фаре, Бугарке Нанси Окоро, Милоша Чолића и Михаила Шкипине из БиХ...

Смучарски клубови са Златибора су доминацију потврдили и на недавно одржаном првенству у Сјеници, када су у свим старосним категоријама освојили укупно 54 од могућих 60 медаља, „Звезда“ 29, а „Златибор“ 25.

„Сигурно да смо имали високе циљеве након прошле године када смо били најбољи клуб и да је било тешко то одбрани. Драго ми је што смо у томе успели и што смо ту предност само увећали. Сам резултат да се од 60 медаља узме 29 за два дана такмичења је невероватан. Поред тога, треба истаћи да су сва четврта и пета места такође била наша, што мене као тренера чини јако поносном на ову децу која су својим радом и залагањем, како лети тако и зими, заслужила ово“, каже Мина Илић из СК „Звезда“ и додаје резултат Ане Јеремић која је у фебруару заузела 24. место у конкуренцији 114 омладинки на отвореном првенству Русије у Москви. Млади смучари са Златибора наступили су крајем фебруара и на такмичењу у Босни. чиме је приведена крају још једна успешна сезона.

М. Ј.

Најбоља скијашица Србије с логом Златибора до најбољег резултата

Најбоља скијашица Србије Невена Игњатовић остварила је последњег фебруарског викенда најбољи резултат Србије икада у алпском скијању, освојивши на светском купу у Кран Монтани у Швајцарској 11. место у алпској комбинацији.

Заслуге за овај Невенин успех има и наша локална самоуправа јер је летос део припрема Игњотивићева одрадила на Златибору.

На слици са овог такмичења, где најбоља скијашица Србије и тренер Матиц Јераша (златиборски зет) славе успех, види се на качетима и опреми препознатљиви лого Туристичке организације Златибор.

М. Ј.

Златиборски ММА спектакл „Fight Night“

Брза победа Сретена Божовића у првом професионалном мечу, Ненад Нешковић поражен судијском одлуком

Сретен
Божовић

Дворана СТЦ „Златибор“ другу годину узастопно била је домаћин борилачке приредбе „Fight Night“, која је окупила борце из региона у дисциплинама ММА и К1. Двојица Чајетинаца су учествовала: Сретен Божовић је тријумфовао у првој рунди, док је у веома исцрпљујућој борби Ненад Нешковић поражен са 2:1 судијском одлуком.

У уводној борби вечери (К1-65 кг) 17-годишњи борац из Тузле Алмин Хоџић серијом удараца у другој рунди показао је да је ближи победи, што је потврдио и у трећој, иако је овај период Дмитровић почео с неколико добрих удараца. Треба истаћи да је Дмитровић на турнир дошао као замена и да се спремао само четири дана.

– Први меч с Марком имао сам

2016. године и тада сам изгубио 2:1 одлуком судија. Жељно сам ишчекивао овај меч, имао сам додатну мотивацију и победио сам. Први пут сам на Златибору и похвалио бих перфектну организацију такмичења – изјавио је после борбе Хоџић.

Чајетински борац Сретен Божовић, иако дебитант, после свега пар минута је серијом удараца победио такмичара Војводине Феридија Ахметија (ММА – 70 кг) прекидом борбе у првој рунди.

– Очекивао сам чвршћу борбу, спремао сам се добро, ово ми је ипак била прва борба у 2019. години. Не бих могао много тога рећи о самој борби, брзо се све завршило, противник није пружио јачи отпор. Ово ми је био први професионални меч, али ћу и у наредном периоду наставити са аматерским

мечевима. У марту имам првенство државе, спремаћу се за то колико ми обавезе око факултета дозволе. Мало тренирам у Сарајеву, мало овде – каже Божовић.

Борац чајетинског КБВ „Шогун“ Ненад Нешковић (ММА – 84 кг), иако ношен подршком са трибина и уз веома добро издање у првој рунди, није успео да победи Стефана Ранђелова из Јагодине. Поражен је судијском одлуком са 2:1.

– Веома ми је жао, али Стефан је бољи на партеру од мене и то му је донело победу. Хвала публици која ме је бодрила, жао ми је што сам их разочарао. Борац сам и знам да признам пораз. Све честитке Стефану и његовом тиму – изјавио је видно разочарани Нешковић после меча.

Црногорски борац Дејвид Кајевић савладао је Дамјана Савановића (К1-85 кг), искусни Драгутин Бели Милошевић је већ у првој рунди савладао Бахмана Схарабијанија, Милан Радаковић био је бољи од Ивана Скока (ММА), док је још један дебитант, Јовица Крић, прекидом у другој рунди славио против Влада Ковачевића (К1 – 86 кг). Меч између Петра Јамана и Данила Тошића оставио је судије у недоумици око тога који борац је био успешнији, те је ова борба окончана без победника.

У завршној борби вечери (ММА тешка категорија) Јусуф Хајровић је у првој рунди победио Александра Алексића, који такође није имао много времена за припрему меча.

Покровитељ турнира била је општина Чајетина, а организатори АФЦ асоцијација (Athletic Fighting Championship) и Спортски савез Чајетина.

Организатори су уручили признања појединцима заслужним за организацију овог догађаја, међу којима су били председник општине Чајетина Милан Стаматовић, генерални секретар Спортског савеза Чајетина Мирко Петровић, помоћник председника општине Чајетина Марија Јеремић и руководилац СТЦ „Златибор“ Јелица Тошић. **И. Ј.**

Нова опрема за чланове Карате клуба „Рујно“

Чланови Карате клуба „Рујно“ добили су нову опрему. Према речима тренера Слађане Вуловић, ово је одавно планирано, али до сада није успело да се реализује. Члановима клуба ово је прва опрема после оне набављене 2014. године, а у међувремену је чланство клуба повећано. КК „Рујно“ је набавио опрему из својих средстава, обезбеђених преко општине Чајетина. Нову опрему чланови КК „Рујно“ биће у прилици да ускоро испробају и на такмичењима, а приоритет за наредни период биће им квалификације за првенство државе, као и само учешће на првенству. **И. Ј.**

но“ је набавио опрему из својих средстава, обезбеђених преко општине Чајетина. Нову опрему чланови КК „Рујно“ биће у прилици да ускоро испробају и на такмичењима, а приоритет за наредни период биће им квалификације за првенство државе, као и само учешће на првенству. **И. Ј.**

Остварен примарни циљ

Иако су на неки начин то урадиле још на полусезони, одбојкашице „Златибора“ су у пролећном делу такмичења Прве Б лиге скоро сасвим сигурно осигурале опстанак у овом рангу и самим тим оствариле првобитни циљ. Чајетинке су поражене на два гостовања – у Београду су изгубиле од „Краља“ са 3:0, док су у Руми од истоимене екипе поражене са 3:1 у сетовима. На свом паркету су без већх проблема надиграле тим „Ивањице“ (3:1), екипу од које су прошле сезоне поражене у све три такмичарске утакмице.

Према речима капитена Чајетинки Александре Пантовић, велики проблем по њену екипу представља други сет, поготово у ситуацији када се освоји први, јер тада, како она каже, као да дође до одређеног опуштања у екипи.

Своје прве мечеве у 2019. години одиграле су и млађе категорије клуба. Кадеткиње су изгубиле на свом паркету меч од екипе „Таре“ (3:0), после веома неизвесне борбе поражене су од „Слободе С“ (3:1), а потом су релативно лако савладале ОК „Чачак“ (3:0). Пионирке „Златибора“ су на свом паркету биле успешније од пожешког „Старса“.

И. Ј.

У општини додељена нова опрема одбојкашицама „Златибора“

У просторијама општине Чајетина челници локалне самоуправе доделили су нову опрему играчицама ОК „Златибор“. Према речима председника клуба Дејана Шкодрића, клуб је у претходном периоду покрио све трошкове такмичења, тако да је од остатка средстава купљена нова опрема за три клупске селекције.

Представљење су две нове гарнитуре дресова, а опрему су играчицама уручили председник општине Милан Стаматовић и председник локалне скупштине и члан УО ОК „Златибор“ Милоје Рајовић. Председник општине изразио је захвалност одбојкашицама за њихову приврженост клубу и честитао на досадашњим добрим резултатима, истичући да клуб представља добар пример функционисања једног спортског колектива. Председник Скупштине

општине Чајетина је додао да је ОК „Златибор“ у пракси применио један добар систем рада, изразивши при том наду да ће спорт у Чајетини и даље напредовати, с

обзиром на чињеницу да су, осим у спортске клубове, у претходном периоду извршена значајна улагања и по питању спортских објеката, уз посебан акценат на чајетинској хали чије реновирање би требало да се оконча до септембра, као и на златиборску халу коју је општина недавно купила.

Капитен ОК „Златибор“ Александра Пантовић, у име клуба је уручила председнику општине мајицу са клупским мотивима.

И. Ј.

Фото: АК Чајетина

Прво и треће место за АК „Чајетина“ у Краљеву

Такмичари АК „Чајетина“ освојили су једно прво и једно треће место на трећем издању „Међународне трке Уше“ на Ибру код Краљева. Стефан Токовић је победио у трци на 600 метара у конкуренцији 25 дечака првог и другог разреда, док је Ана Ристичевић заузела треће место у трци сениорки на 1.800 метара. Димитрију Љубичићу припало је четврто место у трци на 1.200 метара (30 дечака петог и шестог разреда), Иван Луковић је заузео шесто место у трци на 600 метара (25 дечака трећег и четвртог разреда), док су у конкуренцији 30 девојчица петог и шестог разреда на 1.200 метара Кристина Спасенић и Тијана Видић заузеле девето односно 11. место.

И. Ј.

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

Издавач

Агенција за издавачку делатност и маркетинг „Мали Ћира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Драгана Росић
Мирјана Ранковић Луковић
Мирослав Весовић
Иван Јанковић
Мирослав Јевремовић
Фотографије: Слободан Јовичић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

064/117-15-99
e-mail: simicmilic@mts.rs

ISSN-2406-2405

ДРУГИ ПИШУ... ПОЛИТИКА

ВЕЛИКЕ АМБИЦИЈЕ ПРВОЛИГАША ИЗ ЧАЈЕТИНЕ

Златибор од лета са Црвеном звездом, Партизаном...

Стигла појачања са Тајланда, из Белорусије и Литваније.
– Видић отишао у Звезду, тренер Предраг Ристановић оптимиста

Златиборци су последњих година крупним корацима грабили ка фудбалској елити. Мало је екипа на овдашњим просторима, које су попут Златибора за само неколико година, од потпуних фудбалских анонимуса дошле у позицију да дају играче и нашим најбољим клубовима, али и да се боре за фудбалску ели-

да ће данас ФК Златибор бити стожер фудбалског спорта на западу наше земље. Далеко бољи и успешнији од много чувеније ужичке Слободе, која се данас бори за голи прволигашки живот.

На почетку новајлија у лиги био је хит првенства, јер су Златиборци дуго били на челу велике колоне. Али и садашња

више амбиције потврђује и добро одрађени посао у прелазном року.

– Довели смо неколико добрих фудбалера, између осталог наше редове су појачали: Урош Вукићевић и Предраг Медић из суботичког Спартакa, Стефан Михајловић (из лучанске Младости, Милан Ђокић (Моравац Орион), Милан Ми-

Фудбалери Златибора и руководство клуба посебно истичу велико гостопримство на црногорском приморју.

–У Игалу се осећамо као код куће, посебно смо захвални власнику хотела „Капри“ али и руководству ФК Обилић из Игала. Наишли смо на срдчан пријем свих људи у овом крају, не крије Радуловић.

ФК Златибор на припремама у Црној Гори Фото: ФК Златибор

ту. Тако је ове зиме двометраш из Тополе, Дејан Видић, који је доласком у Златибор скрећу пажњу овдашњих љубитеља фудбала, прешао у редове шампиона. Звезда је дуго јурила опасног стрелца и на крају га довела, за неке будуће фудбалске пројекте. А пут до Прве лиге ни мало није био лак...

Када је на кормило клуба дошао млади правник Вељко Радуловић, са јасним амбицијама и не малим апетитима, ни највећи фудбалски оптимисти из Златиборског округа нису могли да претпоставе

позиција на табели их сврстава у круг најозбиљнијих кандидата за пласман у елиту.

– Екипа је од 3. фебруара на припремама у Игалу, нашој старој фудбалској бази током зиме. Кући се враћамо 18. фебруара, практично седам дана уочи наставка шампионата. Наше амбиције су да од лета будемо члан Супер лиге, и да на нашу „Швајцарију“ долазе и Звезда, Партизан и остали најбољи клубови, каже без размишљања председник Радуловић.

Да Златибор заиста има нај-

сановић (Јавор), Милош Стојановић се вратио са Тајланда, Михајло Томковић (Летонија), Никола Лукић (Динамо, Минск), Милан Мирић и Марко Ристановић (Слобода Ужице) и Александар Стојановски (Динамо Панчево). Са овом групом играча Златибор има реалне амбиције да се упусти у трку за улазак у елиту, иако су нас ове зиме напустили Грбовић, Поткозарац, Михајловић, Радуловић, Ђировић, Видић, Вучић, Петровић и Анђелковић, констатује Вељко Радуловић.

Председник Радуловић и тренер Ристановић су већ годинама на истим фудбалским дужинама. Ова полусезона може бити одлучујућа за Златиборце.

– Оптимиста сам, каже без двоумљења један од наших најбољих младих тренера Предраг Ристановић. „Костур“ екипе је остао на окупу, довели смо неколико искусних и проверених играча али и неке млађе фудбалере који ће сутра носити дрес овог клуба. Утакмице у Игалу су показале да смо на добром путу.

Драган Тодоровић